

LLEI 12/2017, DEL 22 DE JUNY, D'ORDENACIÓ I SUPERVISIÓ D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES DEL PRINCIPAT D'ANDORRA.

Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra

Exposició de motius

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Objecte

Article 2. Àmbit subjectiu

Article 3. Àmbit objectiu

Article 4. Activitats prohibides

Article 5. Activitats excloses

Capítol segon. Definicions

Article 6. Definicions

Títol II. Els òrgans de regulació i supervisió

Article 7. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Règim jurídic bàsic

Article 8. Potestats de control i supervisió

Article 9. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió

Article 10. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió respecte de grups d'entitats asseguradores o reasseguradores

Article 11. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió davant situacions de deteriorament financer i de dificultat financera

Article 12. Supervisió macroprudencial

Article 13. Mecanismes de cooperació interna i transfronterera

Article 14. Deures de confidencialitat i reserva

Títol III. Accés a l'activitat

Capítol primer. Deure d'obtenció d'autorització

Article 15. Deure d'obtenció d'autorització

Article 16. Activitats realitzades sense autorització

Capítol segon. Requisits per a l'atorgament de l'autorització

Article 17. Requisits

Article 18. Forma jurídica

Article 19. Mencions estatutàries

Article 20. Programa d'activitats

Article 21. Capital social mínim

Article 22. Informació sobre participacions significatives i vincles estrets

Article 23. Persones amb funcions d'alta direcció

Article 24. Honorabilitat i professionalitat

Capítol tercer. Procediment

Article 25. Competència

Article 26. Tramitació i resolució

Article 27. Efectes de l'atorgament de l'autorització

Capítol quart. Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores

Article 28. Règim jurídic del Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores

Capítol cinquè. Règim especial de les entitats domiciliades fora del Principat d'Andorra

Article 29. Entitats asseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Article 30. Entitats reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Títol IV. Règim d'exercici de l'activitat

Capítol primer. Transparència

Article 31. Comptabilitat i auditoria externa dels comptes anuals

Article 32. Deures de comunicació a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Article 33. Informació pública

Article 34. Govern corporatiu

Capítol segon. Gestió de riscos

Article 35. Control intern

Article 36. Auditoria interna

Article 37. Funció actuarial

Article 38. Avaluació interna i gestió de riscos i de solvència

Article 39. Verificació del compliment normatiu

Article 40. Regles de valoració. Provisions tècniques

Article 41. Fons propis

Article 42. Solvència

Article 43. Inversions

Article 44. Externalització i concentració de funcions

Article 45. Prevenció del frau

Capítol tercer. Conductes de mercat

Article 46. Deures d'informació als prenedors i als assegurats

Article 47. Pòlisses i documentació contractual. Fixació de tarifes de primes i bases tècniques

Article 48. Solució de conflictes

Capítol quart. Règim especial de determinades operacions societàries

Article 49. Cessió de cartera

Article 50. Modificacions estructurals

Article 51. Deure de respecte de les limitacions aplicables en matèria de participacions significatives

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Infraccions i sancions

Article 52. Autoritat competent i subjectes responsables

Article 53. Classes d'infraccions

Article 54. Infraccions molt greus

Article 55. Infraccions greus

Article 56. Infraccions lleus

Article 57. Sancions

Article 58. Altres mesures

Article 59. Concurrència de responsabilitats

Article 60. Prescripció de les infraccions

Capítol segon. Procediment

Article 61. Procediment sancionador

Article 62. Mesures cautelars

Article 63. Coordinació amb altres procediments sancionadors

Títol VI. Cessament en l'activitat

Capítol primer. Revocació de l'autorització

Article 64. Revocació parcial

Article 65. Revocació total

Article 66. Revocació de l'autorització atorgada a entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Article 67. Procediment i efectes de la revocació

Capítol segon. Dissolució i liquidació administrativa

Article 68. Causes de dissolució

Article 69. Procediment de dissolució. Reactivació

Article 70. Règim de la liquidació

Article 71. Procediment de liquidació

Article 72. Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Rams de l'assegurança.

Disposició addicional segona. Reassegurança

Disposició addicional tercera. Règim dels mediadors d'assegurances

Disposició addicional quarta. No discriminació per motiu de discapacitat

Disposició addicional cinquena. Obligatorietat de la contractació d'assegurances

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Funcions del Ministeri de Finances

Disposició transitòria segona. Règim de les entitats asseguradores i reasseguradores que disposin d'autorització per operar obtinguda abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

Disposició transitòria tercera. Expedients en tramitació

Disposició derogatòria

Disposició derogatòria única

Disposicions finals

Disposició final primera. Normativa comptable

Disposició final segona. Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 10/2013, de l'INAF i transformació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances

Disposició final quarta. Desenvolupament reglamentari

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Exposició de motius

El Principat d'Andorra va emprendre fa anys una actuació molt decidida amb l'objectiu d'aconseguir l'homologació plena del seu sistema financer a fi de

facilitar-ne la consolidació i el desenvolupament en el nou entorn europeu i internacional del segle XXI. Fins ara, per raons comprensibles, les iniciatives més destacades s'han centrat en el sector bancari. Avui dia, la necessitat d'emprendre també la modernització del règim d'ordenació i supervisió del sector de l'assegurança i la reassegurança s'ha fet evident fins al punt de fer-se pràcticament inajornable.

La regulació fins ara vigent ha complert raonablement les funcions que se li van encomanar. No obstant això, el Principat no pot continuar gaire més temps al marge dels canvis que es produeixen en el seu entorn immediat. En particular, la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989, modificada per la Llei 12/2015, del 16 de juliol, així com el règim de les potestats atribuïdes al Ministeri de Finances, han configurat un marc de regulació i supervisió del sector assegurador i reassegurador que actualment s'ha de considerar insuficient tenint en compte les noves tendències imperants en els sistemes que tradicionalment han estat els referents del nostre país.

La vocació d'Andorra en el context de la comunitat internacional exigeix que els punts de referència essencials d'aquesta tasca d'actualització del nostre marc de regulació i supervisió en l'àmbit de l'assegurança i la reassegurança siguin, en primer terme, els criteris que emanen de l'Associació Internacional d'Inspectors d'Assegurances (AIIA), i en segon terme i d'una manera molt destacada, el nou règim establert per la Unió Europea en aquest àmbit, conegut com a Solvència II, que ha vist la llum després d'un dilatat procés legislatiu desenvolupat a instàncies comunitàries. En efecte, la Directiva 2009/138/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici, així com la seva

àmplia normativa de desenvolupament i les regles que dicta l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ), constitueixen el marc necessari dins el qual s'ha d'encaminar l'adaptació de la indústria andorrana de l'assegurança i la reassegurança al nou entorn de regulació i supervisió. No obstant això, en no ser el Principat d'Andorra un estat membre de la Unió Europea, no poden incorporar-se peces bàsiques d'aquesta construcció jurídica com ara el dret d'establiment i la llibertat de prestació de serveis en els termes propis del dret de la Unió Europea, o el règim de llicència única o "passaport", que ha suposat un instrument notable d'integració efectiva dels mercats.

No resulta fàcil, a més, trobar el punt d'equilibri específic de regulació, ateses les peculiaritats derivades de la dimensió limitada del sector en el nostre país i les exigències d'una disciplina tan complexa i ambiciosa fins al punt que la seva aplicació efectiva exigirà un esforç important tant als operadors empresarials privats com a les autoritats públiques. Malgrat tot això, l'adaptació a aquestes noves realitats és perfectament possible si es consideren de manera adequada criteris de proporcionalitat, i aquesta Llei d'ordenació i supervisió de l'assegurança i la reassegurança en constitueix una prova. En efecte, el nou marc jurídic traçat per aquesta Llei parteix de la premissa d'assumir amb realisme els condicionants i la trajectòria del model que hi ha actualment, i introdueix una sèrie de canvis imprescindibles amb vista a garantir la transparència i la solvència del sector. En definitiva, per mitjà d'aquesta Llei es pretén que els diversos actors que concorren en l'àmbit assegurador i reassegurador andorrà puguin fer un primer esforç substancial d'adaptació a aquest nou marc normatiu, per així facilitar el compliment posterior de compromisos que, si s'escauen, poden esdevenir més exigents.

En aquest ordre de consideracions, aquesta Llei ha hagut d'adoptar una sèrie de mesures ineludibles a l'hora d'establir aquest nou marc jurídic. La millor manera d'abordar-les és examinant-ne els continguts més significatius i prestant una consideració especial a les que resulten més innovadores respecte de la legislació preexistent.

Aquesta Llei s'estructura en sis títols.

El títol I, dividit en dos capítols, conté diverses disposicions generals. S'hi regula l'objecte d'aquesta Llei, així com els àmbits subjectiu i objectiu, a fi de proporcionar la màxima seguretat jurídica en una qüestió tan crucial. A més, s'hi delimiten de forma acurada les activitats prohibides i les excloses del seu àmbit d'aplicació. El títol s'acaba amb un precepte en què es defineixen els principals termes propis de l'ordenació i la supervisió dels sectors que ens ocupen. Se segueix, d'aquesta manera, una tècnica legislativa generalitzada en el dret comparat.

El títol II estableix els òrgans de regulació i supervisió. Aquesta part de la norma conté algunes de les novetats més significatives. En el dret comparat es troben diverses opcions acreditades a l'hora d'estructurar la responsabilitat de la supervisió del sector. Es pot fer residir la funció en un òrgan del Ministeri de Finances, crear un nou ens específicament dedicat a aquesta tasca o, també, encomanar-la a un macrosupervisor que abasti tant el sector financer com el propi de les assegurances i reassegurances. Totes ofereixen avantatges i inconvenients. La Llei fa seva l'última de les possibilitats esmentades, considerant que en cas del Principat d'Andorra la millor opció és encarregar aquesta nova funció a l'actual Institut Nacional Andorrà de Finances, que es convertiria així en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances. En l'elecció d'aquest model han sigut decisius dos ordres de consideracions. D'una banda, la voluntat d'aprofitar l'experiència i la trajectòria

d'una entitat que ja ha hagut de fer front a tasques importants de supervisió. I de l'altra, la necessitat d'atendre aquestes noves exigències sense assumir uns costos econòmics superiors als que pot assumir el país. La transformació de l'actual Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances exigeix una revisió, una adaptació i una harmonització prèvies o simultànies de les diverses disposicions orgàniques i procedimentals reguladores de l'INAF que no correspon fer mitjançant aquesta Llei, essencialment centrada en l'establiment del nou marc d'ordenació i supervisió de fons. És per això que s'hi utilitzen els termes genèrics "Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances", o "la seva Direcció i el seu Consell d'Administració", deixant que sigui la futura Llei de reforma de l'INAF la que, dins del termini de vacatio legis, atorgui a l'INAF les funcions corresponents i en disposi el canvi de nom. En la mesura que aquest procés d'adaptació normativa i organitzativa tindrà una durada i un grau de complexitat que, a hores d'ara, són difícils de preveure, s'estableix ad cautelam un règim transitori especial que només serà aplicable en el cas que, arribada la data d'entrada en vigor de la Llei, l'adaptació esmentada no hagi conclòs. D'acord amb aquest règim transitori especial, el nou sistema d'ordenació i supervisió entrarà en qualsevol cas en funcionament però de manera provisional el Ministeri de Finances es farà càrrec de la seva gestió. Aquesta mesura pretén deixar molt clar el compromís del Principat en el compliment del calendari de l'adaptació als principis de Solvència II.

Igual que succeeix actualment en l'àmbit del sector financer, l'Institut tindrà la potestat d'obtenir informació, incloses dades personals, de qualsevol persona física o jurídica en l'exercici de les seves funcions, així com cooperar amb autoritats estrangeres en la supervisió i el control del compliment de la legislació relativa a les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema

assegurador, intercanviant informació i col·laborant en el marc d'investigacions o inspeccions, d'acord amb les prescripcions de l'article 14. És per això que es preveu la qualificació dels articles 8, 9 i 10, que incorporen les potestats de control i supervisió per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i els criteris per al seu exercici; de l'article 32, que estableix els deures de comunicació a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances; i dels articles 14 i 15, relatius a la cooperació internacional de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, en la mesura que preveuen l'obtenció i/o l'intercanvi de dades personals de qualsevol persona física o jurídica, per acomplir l'establert a l'article 40 de la Constitució del Principat d'Andorra.

El títol III, estructurat en cinc capítols, s'ocupa de l'accés a l'activitat de l'assegurança i la reassegurança. En primer lloc, s'estableix el deure d'obtenir autorització i, tot seguit, es regulen els diversos requisits exigibles. Revesteixen una transcendència especial les normes en matèria de procediment i les garanties jurídiques que s'estableixen en benefici dels operadors del sector. Un capítol específic es dedica a l'establiment del Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores. El títol acaba tractant la qüestió crucial del règim d'accés al mercat andorrà de les entitats domiciliades fora del Principat. Així mateix, amb la finalitat de descarregar l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances de la tasca de supervisió de grups internacionals, la qual amb freqüència podria ser excessivament complexa i onerosa tenint en compte els seus mitjans humans i materials, s'introdueix un mecanisme que permet dictar resolucions d'equivalència a favor dels sistemes de supervisió dels estats d'origen de les delegacions.

El títol IV, dividit en quatre capítols, tracta del règim d'exercici de l'activitat. S'hi estableix el nucli central

del nou règim de supervisió, en què s'incorporen les exigències bàsiques derivades dels tres pilars de Solvència II. En especial, cal destacar l'establiment del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori, o la regulació de les conductes de mercat o de certes operacions societàries, entre altres molts condicionants als quals, d'ara endavant, s'ha d'adaptar el sector. La mateixa Directiva Solvència II reconeix (en l'article 4) la necessitat de prendre molt en consideració les peculiaritats de les empreses d'assegurances de dimensió petita o mitjana, que sens dubte són les habituals en el cas del nostre Principat. D'acord amb els paràmetres econòmics que estableix el precepte esmentat de la Directiva Solvència II, hauria sigut perfectament admissible deixar al marge d'aquest règim una part substancial del sector assegurador andorrà. No obstant això, aquesta Llei opta per una solució intermèdia en la línia del plantejament prèviament enunciat; això és, estableix un règim general que incorpora els mecanismes essencials de Solvència II i alhora es delimita un règim ad hoc per a les entitats de petita dimensió proporcionat a les característiques i les possibilitats d'aquestes companyies.

El títol V, dividit en dos capítols, introdueix un ampli règim d'infraccions i sancions administratives que resulta imprescindible a fi de dotar el nou model supervisor de la credibilitat necessària. No obstant això, es tracta d'un règim ponderat pel que fa al fons i plenament garantista pel que fa als drets dels subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació.

El títol VI, dividit en dos capítols, s'ocupa del cessament en l'activitat. S'hi regulen diversos supòsits de revocació de les autoritzacions, així com el règim de la dissolució i la liquidació administrativa de les entitats. A més, aquesta Llei, a part d'introduir una regulació de la sortida del mercat en la línia dels sistemes de referència, s'ocupa d'introduir mecanismes de protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.

Clouen aquesta Llei cinc disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

D'aquestes disposicions es poden destacar la regulació detallada, mitjançant disposició addicional, dels rams de l'assegurança o del règim aplicable als mediadors o el tractament equilibrat que es fa en relació amb la qüestió essencial del dret transitori; en aquest sentit, i quant a la supervisió, es preveu un règim provisional en el sentit ja expressat en explicar el model escollit al títol II de la Llei per si és necessari activar-lo mentre es constitueix el supervisor independent; i quant a les autoritzacions atorgades de conformitat amb la legislació anterior, se'n conserva la validesa, però amb l'obligació de les entitats de sotmetre's al nou règim d'ordenació i supervisió.

Cal destacar també que la disposició derogatòria estableix específicament quina és la normativa afectada per la nova Llei; en aquest sentit, queda clara la voluntat del legislador de respectar la resta de normativa actualment en vigor que regula aspectes que van més enllà de l'estricta àmbit assegurador, com és el cas de la Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà, i la resta de les disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra.

Per acabar, les disposicions finals recullen una enumeració de noves iniciatives normatives, com l'aprovació d'una normativa comptable per a les entitats subjectes a la Llei, la regulació del Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores, la modificació de la Llei 10/2013, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances per donar-li la forma que exigeixen els requeriments de supervisió que estableix la Llei, i el desenvolupament reglamentari de la norma.

Finalment, cal destacar la introducció d'una vacatio legis especial, per facilitar l'adaptació del sector i aprovar totes les disposicions legals i reglamentàries que tècnicament es considerin oportunes salvaguardant la seguretat jurídica.

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim de regulació i supervisió del mercat d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra, amb la finalitat de garantir-ne la transparència, promoure'n el desenvolupament ordenat, i tutelar els drets dels prenedors, els assegurats i els beneficiaris.

2. En particular, en aquesta Llei s'estableixen les condicions d'accés a l'activitat i el seu exercici, el règim aplicable en matèria de supervisió i solvència, i també s'hi regula el sanejament i la liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades al Principat d'Andorra.

3. Les funcions de supervisió i control del mercat d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra s'han d'efectuar per mitjà de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Article 2. Àmbit subjectiu

1. Queden sotmeses a aquesta Llei les entitats següents:

a) Les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social al Principat d'Andorra.

b) Els grups d'entitats asseguradores i reasseguradores, sempre que totes les entitats, o almenys l'entitat dominant, tinguin el domicili social al Principat d'Andorra.

c) Les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social fora del Principat d'Andorra que exerceixin la seva activitat en el territori del Principat.

2. Així mateix, queden sotmeses a aquesta Llei:

a) Les persones físiques o jurídiques que, a l'empara de qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva de les entitats indicades en les lletres precedents i, en particular, els integrants dels seus òrgans d'administració.

b) Els directors generals, els gerents i la resta de persones que, sota l'autoritat dels òrgans d'administració respectius, exerceixin càrrecs o funcions d'alta direcció a les entitats indicades en les lletres precedents.

c) Les persones físiques o jurídiques que siguin responsables de les delegacions de les entitats asseguradores que hi hagi al Principat d'Andorra amb domicili social fora del Principat.

d) Les persones físiques o jurídiques a qui les entitats asseguradores o reasseguradores hagin externalitzat funcions d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

e) Les persones físiques o jurídiques que, amb l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, acceptin l'exercici de les funcions previstes en aquesta Llei o en les disposicions reglamentàries.

f) Les persones físiques designades per representar amb caràcter permanent o estable les persones jurídiques que exerceixin qualsevol dels càrrecs o funcions indicats a les lletres precedents.

g) Qualsevol altra persona física o jurídica en relació amb la qual aquesta Llei estableixi algun efecte o conseqüència jurídica.

Article 3. Àmbit objectiu

Queden sotmeses a aquesta Llei les activitats següents:

a) L'activitat d'assegurança directa de vida i assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

- b) L'activitat de reassurança.
- c) Les operacions preparatòries o complementàries de l'assegurança o la reassurança practicades per les entitats asseguradores o reasseguradores, o per les persones que hi estiguin vinculades, llevat que siguin algunes de les activitats excloses de l'àmbit d'aquesta Llei.
- d) Les activitats de prevenció de danys vinculades a l'activitat d'assegurança.
- e) Qualsevol altra activitat quan així ho determini una norma amb rang de llei.

Article 4. Activitats prohibides

1. Es prohibeixen a les entitats sotmeses a aquesta Llei les activitats següents:

- a) L'activitat d'assegurança sense la base tècnica actuarial corresponent.
- b) La realització, de manera directa o mitjançant entitats instrumentals, d'activitats diferents de les que, de conformitat amb aquesta Llei, tinguin la naturalesa d'assegurança o reassurança, amb exclusió de les que, tenint un caràcter merament connex, no desvirtuïn l'objecte social propi de l'entitat asseguradora o reasseguradora.
- c) La realització, de manera directa o mitjançant entitats instrumentals, d'activitats diferents d'aquelles per les quals la entitat hagi obtingut l'autorització de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances que excedeixen l'àmbit de l'autorització atorgada, o d'activitats dutes a terme amb infracció del deure de respecte de les limitacions en matèria de participacions significatives.

2. Les activitats que contradiguin el que disposa l'apartat 1 són nul·les de ple dret sense perjudici de la indemnització dels danys i perjudicis que, si escau, sigui procedent d'acord amb el dret.

Article 5. Activitats excloses

Queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les activitats següents:

- a) Les activitats de mediació d'assegurances, sense perjudici del deure d'inscripció establert per la disposició addicional tercera d'aquesta Llei.
- b) La prestació de serveis professionals o la subscripció de contractes d'abonament concertats per prestar serveis de conservació, manteniment, reparació i altres d'anàlegs, sempre que en virtut d'aquests contractes no s'assumeixin obligacions de cobertura d'un risc tècnicament asegurable.
- c) La garantia mútua de riscos gestionada per organitzacions o agrupacions sense personalitat jurídica quan no comporti el pagament de primes ni la constitució de provisions tècniques.
- d) La mera prestació de serveis d'assistència mecànica a l'automòbil realitzada pels clubs automobilístics als seus socis.
- e) Les sotmeses al règim de la Seguretat Social obligatòria.
- f) Les relatives a la gestió i la subscripció dels plans i fons de pensions.

Capítol segon. Definicions

Article 6. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen, s'entén per:

1. Administrador especial: la persona física o jurídica nomenada per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en l'exercici de les seves potestats de supervisió i control amb relació a una entitat determinada.
2. Alta direcció: es considera personal d'alta direcció els administradors i la direcció general de l'entitat.
3. Autoritat competent: l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances: En defecte de disposició especial en sentit diferent, s'entendrà que les competències o facultats atribuïdes a l'Autoritat

Supervisora d'Assegurances i Reassegurances corresponen al seu director general.

4. Capital mínim obligatori: el capital format pels fons propis bàsics que ha de mantenir l'entitat per evitar un nivell de risc inacceptable a prenedors i beneficiaris. L'import del capital mínim obligatori es calcula segons el que estableix el títol IV d'aquesta Llei.

5. Capital de solvència obligatòria: el capital format pels fons propis bàsics que ha de mantenir l'entitat de conformitat amb el principi de continuïtat del negoci, i ha de ser igual al valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 99,5% i un horitzó temporal d'un any. L'import del capital de solvència obligatori es calcula segons el que estableix el títol IV d'aquesta Llei.

6. Capital social mínim: l'import mínim del capital social de l'entitat asseguradora o reasseguradora subscrit i desemborsat quan se sol·liciti l'autorització per operar en un ram determinat.

7. Cessió parcial de cartera: és la cessió de contractes d'assegurança que no suposa la cessió de tot un ram.

8. Coassegurança: Assegurança d'un mateix risc per més d'una entitat d'assegurances.

9. Compromís per contracte d'assegurança: qualsevol compromís que una entitat asseguradora contregui amb assegurats, prenedors d'assegurances, beneficiaris o tercers perjudicats amb dret d'acció directa contra l'entitat asseguradora, i que tingui el seu origen en un contracte d'assegurança.

10. Control: la relació existent entre una entitat matriu i una filial, o la relació de la mateixa naturalesa entre qualsevol persona física o jurídica i una empresa, en qualsevol de les situacions següents en què l'entitat matriu:

a) Tingui la majoria dels drets de vot.

b) Tingui la facultat de nomenar o destituir la majoria dels membres de l'òrgan d'administració.

c) Pugui disposar, en virtut d'acords subscrits amb tercers, de la majoria dels drets de vot.

d) Hagi designat amb els seus vots la majoria dels membres de l'òrgan d'administració que exerceixin el seu càrrec. En concret, aquesta circumstància es presumeix quan la majoria dels membres de l'òrgan d'administració de la societat dominada són membres de l'òrgan d'administració o alts directius de la societat dominant o d'una altra dominada per aquesta societat.

Als drets de vot de l'entitat dominant s'hi han d'afegir els drets que posseeixi per mitjà d'altres societats dependents o per mitjà de persones que actuïn en nom propi però per compte de l'entitat dominant o d'altres que en depenguin, així com els drets dels quals disposi de forma concertada amb qualsevol altra persona.

11. Crèdits per contracte d'assegurança: qualsevol dels següents:

a) Crèdits dels quals siguin titulars els prenedors, els assegurats i els beneficiaris d'un contracte d'assegurança.

b) Crèdits dels quals siguin titulars els tercers perjudicats per un dany o un perjudici el rescabament dels quals estigui cobert per un contracte d'assegurança.

c) Crèdits dels quals siguin titulars les persones que hagin subscrit contractes d'assegurança o reassegurança amb entitats mancades de l'autorització preceptiva.

12. Delegació: l'establiment permanent secundari obert al Principat d'Andorra per una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada fora del Principat d'Andorra, i que està dotat d'una organització estable i actua sota l'autoritat d'un

delegat, el qual actua en nom i representació de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

13. Delegat: la persona física o jurídica domiciliada al Principat d'Andorra que ha estat designada per una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada fora del Principat per dirigir, administrar i representar una delegació al mateix Principat.

14. Direcció efectiva: són persones amb poder de direcció efectiva les que tenen en el si d'una entitat la possibilitat de prendre les decisions estratègiques respecte de l'exercici de l'activitat empresarial de l'entitat en qüestió.

15. Direcció General: es consideren membres de la direcció general les persones que tenen un càrrec de director general o director general adjunt i les que formen part de l'òrgan superior de direcció de l'entitat.

16. Efectes de diversificació: la reducció de l'exposició al risc de les entitats asseguradores i reasseguradores, i dels seus grups, relacionada amb la diversificació de les seves activitats, i resultant de la possibilitat de compensar el resultat negatiu d'un risc amb el resultat més favorable d'un altre risc, quan no hi hagi una correlació total entre els riscos esmentats.

17. AEAPJ: l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

18. Entitat o entitats: de manera genèrica, l'entitat o les entitats asseguradores o reasseguradores sotmeses a les potestats d'ordenació i supervisió de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Respecte de les que estan domiciliades fora del Principat d'Andorra, fa referència a les seves delegacions al Principat d'Andorra.

19. Entitat asseguradora: l'entitat, sigui domiciliada al Principat d'Andorra o sigui domiciliada fora del Principat i operi per mitjà d'una delegació, habilitada per operar al mateix Principat en els rams i amb relació als riscos que consten en l'autorització.

20. Entitat asseguradora captiva: l'entitat asseguradora propietat d'entitats que no tinguin la naturalesa d'entitats asseguradores o reasseguradores, i que té per objecte atorgar cobertura asseguradora exclusivament per a riscos de l'entitat o les entitats a les quals pertany o d'entitats del grup del qual forma part.

21. Entitat asseguradora de prestació de serveis: l'entitat asseguradora domiciliada al Principat d'Andorra que, d'acord amb la seva autorització, no està habilitada per operar en el ram de vida ni en els rams de no-vida relatius a accidents, danys, malaltia o responsabilitat civil.

22. Entitat asseguradora i reasseguradora domiciliada fora del Principat d'Andorra: l'entitat asseguradora i reasseguradora domiciliada fora del Principat d'Andorra i que, per mitjà d'una autorització, pot operar al Principat d'Andorra.

23. Entitat amb comesa especial: l'entitat, dotada o no de personalitat jurídica, diferent d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que assumeixi riscos d'entitats asseguradores o reasseguradores i financi plenament la seva exposició als riscos esmentats per mitjà d'una emissió de deute o d'algun altre mecanisme de finançament en què els drets de reemborsament dels proveïdors del deute o un altre mecanisme de finançament estiguin subordinats a les obligacions de reassegurança de les entitats asseguradores o reasseguradores esmentades.

24. Entitat filial: l'entitat sobre la qual una entitat matriu exerceix o pot exercir el control de forma directa o indirecta.

25. Entitat financera i de crèdit: l'entitat de crèdit, empresa financera, empresa de serveis d'inversió o entitat asseguradora i reasseguradora.

26. Entitat matriu: l'entitat que exerceix o pot exercir, de forma directa o indirecta, el control d'una altra o d'altres.

27. Entitat reasseguradora: l'entitat, sigui domiciliada al Principat d'Andorra o bé sigui domiciliada fora del Principat i operi per mitjà d'una delegació, habilitada

per operar en el ram de la reassegurança al Principat d'Andorra.

28. Entitat reasseguradora captiva: l'entitat reasseguradora propietat d'entitats que no tinguin la naturalesa d'entitats asseguradores o reasseguradores, i que té per objecte atorgar cobertura asseguradora exclusivament per a riscos de l'entitat o les entitats a les quals pertany o d'entitats del grup del qual forma part.

29. Entitat regulada: l'entitat amb naturalesa d'entitat asseguradora, entitat reasseguradora, entitat de crèdit, entitat financera o empresa de serveis d'inversió.

30. Estat de localització del risc: l'estat en què es troben els béns quan l'assegurança es refereix a immobles, o bé a aquests immobles i al seu contingut en cas que el contingut estigui cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança; l'estat de matriculació quan l'assegurança es refereix a vehicles de qualsevol naturalesa; l'estat en què el prenedor de l'assegurança hagi subscrit el contracte si la seva durada és inferior o igual a quatre mesos i es refereix a riscos que sobrevinguin durant un viatge o fora del domicili habitual del prenedor de l'assegurança, independentment del ram afectat; i en tots els casos no expressament previstos en els supòsits precedents, l'estat en què el prenedor de l'assegurança té la residència habitual o, si es tracta d'una persona jurídica, l'estat en què es troba el seu domicili social o la sucursal a què es refereix el contracte.

31. Estat del compromís: l'estat en què el prenedor de l'assegurança tingui la residència habitual, si és una persona física, o el domicili social o una sucursal, en cas que el contracte es refereixi a aquesta última, si és una persona jurídica.

32. Externalització de funcions: qualsevol tipus d'acord subscrit entre una entitat asseguradora o reasseguradora i un tercer, ja sigui una entitat subjecta a supervisió o no, en virtut del qual aquest tercer, directament o per subcontractació, efectua

una activitat o una funció que, en altres circumstàncies, hauria dut a terme la mateixa entitat asseguradora o reasseguradora.

33. Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores: la institució constituïda amb la finalitat de protegir, dins els límits que s'estableixin, els drets econòmics dels assegurats i els beneficiaris dels contractes d'assegurança, així com dels perjudicats per danys personals i materials que es puguin produir en ocasió de la liquidació d'entitats asseguradores domiciliades al Principat d'Andorra en situació d'insolvència. El Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores és un patrimoni independent afecte al fi expressat i el gestiona l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

34. Funció: en un sistema de govern, la capacitat d'una entitat asseguradora o reasseguradora per portar a terme determinades tasques del govern de l'entitat.

35. Grans riscos: són contractes d'assegurança de grans riscos els següents:

a) Els vehicles ferroviaris, els vehicles aeris, els vehicles marítims, lacustres i fluvials, les mercaderies transportades (compresos els equipatges i altres béns transportats), la responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista) i la responsabilitat civil de vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat civil del transportista).

b) Els de crèdit i de caució quan el prenedor i la persona assegurada exerceixin a títol professional una activitat industrial, comercial o liberal i el risc es refereixi a aquesta activitat.

c) Els de vehicles terrestres (no ferroviaris), incendi i elements naturals, altres danys als béns, responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista), responsabilitat civil en general i pèrdues pecuniàries diverses, sempre que el prenedor superi els límits

d'almenys dos dels tres criteris següents: actiu total del balanç: 6.200.000 euros; import net del volum de negocis: 12.800.000 euros; i nombre mitjà de treballadors durant l'exercici: 250 treballadors. Si el prenedor de l'assegurança forma part d'un grup de societats que presenta comptes consolidats, els criteris esmentats anteriorment s'han d'aplicar sobre la base dels comptes consolidats.

36. Grup o grup d'entitats asseguradores o reasseguradores: el conjunt d'entitats jurídiques que compleix alguna de les circumstàncies següents:

a) Estar integrat per una entitat matriu i les seves filials i per les entitats en què la matriu o les filials tinguin una participació, així com per entitats vinculades entre si per trobar-se subjectes a una direcció única o perquè els membres dels seus òrgans d'administració o control siguin majoritàriament les mateixes persones.

b) Estar integrat per una sèrie d'entitats de manera que, en virtut de nexes contractuals, financers o d'un altre tipus, una, l'entitat matriu, exerceixi efectivament una influència dominant en les decisions de totes les restants que conformen el grup.

37. Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances: l'ens públic del Principat d'Andorra, dotat de plena independència funcional, competent en matèria d'ordenació, supervisió i disciplina del mercat de l'assegurança privada i la reassegurança, sens perjudici de les potestats atribuïdes al Ministeri de Finances i a la resta d'ens de supervisió i disciplina en matèries econòmiques i financeres.

38. Liquidador: la persona o l'òrgan nomenat, segons correspongui, per la junta general d'accionistes de l'entitat o per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, per gestionar un procediment de liquidació.

39. Mesura del risc: la funció matemàtica que assigna un valor monetari a una determinada

previsió de distribució de probabilitat i que creix monòtonament amb el nivell d'exposició al risc subjacent a aquesta previsió de distribució de probabilitat.

40. Mesures de control especial: les destinades a controlar i revertir la situació de deteriorament financer o de gestió de l'entitat que impliquin l'actuació de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i siguin necessàries per salvaguardar les obligacions que es deriven dels contractes d'assegurança, de reassegurança, així com qualssevol altres interessos de la mateixa entitat que puguin afectar-ne la solvència o la viabilitat.

41. Mesures de sanejament: les destinades a mantenir o restablir la situació financera de l'entitat asseguradora o reasseguradora que impliquin l'actuació de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i afectin els drets preexistents de tercers aliens a la mateixa entitat.

42. Oficina nacional: l'organització professional que agrupa les entitats asseguradores que hagin obtingut al Principat d'Andorra autorització per operar en el ram de responsabilitat civil de vehicles terrestres automòbils.

43. Participació en entitats financeres i de crèdit: la participació que posseeixen les entitats asseguradores i reasseguradores en entitats financeres i de crèdit.

44. Participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora: la participació que, de manera directa o indirecta, ascendeixi almenys a un 10% del capital o dels drets de vot o qualsevol altra possibilitat d'exercir una influència notable en la gestió de l'entitat.

45. Procediment de liquidació: el procediment col·lectiu que suposi la liquidació dels actius i la distribució del producte de la liquidació entre els creditors, els accionistes o els socis, segons correspongui, i que impliqui algun tipus d'actuació de l'autoritat administrativa o judicial, estigui fonamentat

o no en la insolvència i tant si té caràcter voluntari com obligatori.

46. Previsió de distribució de probabilitat: la funció matemàtica que assigna a un conjunt exhaustiu de successos futurs mútuament excloents una probabilitat de realització.

47. Reassegurança: l'activitat consistent en l'acceptació de riscos cedits per una entitat asseguradora o per una entitat reasseguradora, amb independència que estiguin domiciliades dins o fora del Principat d'Andorra.

48. Reassegurança limitada: la reassegurança en què el risc econòmic màxim transferit, derivat tant d'un risc de subscripció significatiu com de la transferència d'un risc temporal, supera la prima durant tot el període de vigència del contracte per una quantia limitada però significativa, juntament amb almenys una de les característiques següents: a) la consideració explícita i material del valor temporal del diner; b) disposicions contractuals que moderen l'equilibri de l'experiència econòmica entre les parts en el temps, amb el fi d'aconseguir la transferència de risc prevista.

49. Reglament: Reglament d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances.

50. Risc de concentració: qualsevol exposició a riscos que vagi acompanyada d'una pèrdua potencial suficientment important com per posar en perill la solvència o la situació financera de les entitats asseguradores i reasseguradores.

51. Risc de crèdit: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant de fluctuacions en la solvència dels emissors de valors, les contraparts i qualsevol deutor al qual estan exposades les entitats asseguradores i reasseguradores, en forma de risc d'incompliment de la contrapart, risc de diferencial o concentració de risc de mercat.

52. Risc de liquiditat: el risc que les entitats asseguradores i reasseguradores no puguin realitzar

les inversions i altres actius a fi de fer front a les seves obligacions financeres al venciment.

53. Risc de mercat: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant, directament o indirectament, de fluctuacions en el nivell i en la volatilitat dels preus de mercat dels actius, els passius i els instruments financers.

54. Risc operacional: el risc de pèrdua derivat de la inadequació o la disfunció de processos interns, del personal o dels sistemes, o de successos externs.

55. Risc de subscripció: el risc de pèrdua o de modificació adversa del valor dels compromisos derivats de l'activitat asseguradora, a causa de la inadequació de les hipòtesis de tarifació i constitució de provisions.

56. Sistema de govern: l'estructura organitzativa transparent i apropiada, amb una distribució clara i una separació de funcions adequada, amb un sistema eficaç per garantir la transmissió d'informació que garanteixi la gestió sana i prudent de l'activitat i amb els mecanismes eficaços de control intern d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que inclouen les funcions fonamentals següents: la funció de gestió de riscos, la funció de verificació del compliment, la funció d'auditoria interna i la funció actuarial.

57. Situació de deteriorament financer: qualsevol situació en què hi hagi incompliment per part d'una entitat asseguradora o reasseguradora dels requisits del capital de solvència obligatori o en què hi hagi un risc previsible que el dit incompliment pugui materialitzar-se dins els tres mesos següents.

58. Situació de dificultat financera: qualsevol situació en què una entitat asseguradora o reasseguradora incorri en qualsevol de les circumstàncies següents: a) Insuficiència dels fons propis admissibles per cobrir el capital mínim obligatori.

b) Existència d'un dèficit superior al 20% en el càlcul del capital de solvència obligatori.

c) Incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloent-hi les provisions tècniques, de manera que es produeixi una desviació superior al 20% en el càlcul dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori.

d) Existència de dificultats financeres o de liquiditat que hagin determinat la morositat o l'incompliment de les obligacions.

e) Existència de deficiències rellevants en els sistemes de govern o en els sistemes de control intern que impedeixin la gestió de l'activitat i, en especial, el compliment de les obligacions en matèria de gestió de riscos, compliment, auditoria interna i actuarial o en l'externalització de funcions o activitats.

f) Dificultat manifesta de portar a terme el fi social o de paralització dels òrgans socials de manera que dificulti el seu funcionament.

g) Falta d'adequació de la comptabilitat al pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, o irregularitat de la comptabilitat o de l'administració en termes que impedeixin o dificultin notablement el coneixement de la veritable situació patrimonial de l'entitat.

h) Situacions de fet deduïdes per comprovacions per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances que posin en perill la solvència de l'entitat, els interessos dels assegurats o el compliment de les obligacions concretes davant de tercers.

59. Tècniques de reducció del risc: les tècniques que permeten a les entitats asseguradores i reasseguradores transferir una part o tots els seus riscos a tercers.

60. Vincles estrets: la relació entre dos o més persones físiques o jurídiques si estan unides per mitjà d'una participació o d'un vincle de control. Així

mateix, la situació en què dues o més persones físiques o jurídiques, entre les quals es trobi una entitat asseguradora o reasseguradora, estiguin vinculades, de forma duradora, a una mateixa persona física o jurídica per un vincle de control.

Títol II. Els òrgans de regulació i supervisió

Article 7. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Règim jurídic bàsic

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica i patrimoni propis. Està dotada de plena capacitat d'obrar i d'independència respecte de l'Administració general per desenvolupar les funcions de control i supervisió del sistema financer, assegurador i reassegurador del Principat d'Andorra, així com la resta de funcions que li atorga aquesta Llei.

2. S'han de fixar per llei les taxes que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pugui liquidar en el marc de l'exercici de les seves funcions en relació amb el sector assegurador i reassegurador.

3. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances està subjecta als controls establerts per la Llei general de les finances públiques i a la fiscalització del Tribunal de Comptes.

4. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de publicar a la seva pàgina web tota la normativa actualitzada en matèria d'assegurances i reassegurances, així com informació pràctica dirigida als ciutadans; i s'ha d'ajustar, en els termes que es determinin reglamentàriament, a procediments d'administració electrònica a fi de garantir que el seu funcionament sigui àgil i econòmic.

5. En l'exercici de les seves potestats de control i supervisió del mercat de l'assegurança i la reassegurança, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances se sotmet a la

legislació que regula el mercat esmentat i a la resta de l'ordenament jurídic.

6. Les resolucions expresses o tàcites del director general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en matèria de supervisió i control del sector assegurador i reassegurador són recurribles en alçada davant el Consell d'Administració, en els termes que estableix el Codi de l'Administració i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

7. Les resolucions expresses o tàcites del Consell d'Administració de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en matèria de supervisió i control del sector assegurador i reassegurador, exhaureixen la via administrativa i són directament impugnables davant la jurisdicció administrativa en el termes que estableix el Codi de l'Administració i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Article 8. Potestats de control i supervisió

L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té les potestats següents en matèria de supervisió i control del sector assegurador i reassegurador:

a) Supervisar i controlar el mercat de l'assegurança i la reassegurança del Principat d'Andorra. A aquests efectes, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'elaborar guies o directrius en què doni a conèixer els criteris segons els quals exerceix les facultats de supervisió i control esmentades. En aquest sentit, pot assumir o adaptar les guies o directrius que emanin de l'AEAPJ.

b) Instruir els expedients i resoldre les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquesta Llei.

c) Instruir i resoldre els expedients de revocació d'autoritzacions a què es refereix aquesta Llei.

d) Instruir els expedients sancionadors a què es refereix aquesta Llei, i també resoldre'ls llevat dels

casos en què aquesta resolució s'atribueixi a un altre òrgan o entitat.

e) Instruir i resoldre els expedients de dissolució administrativa d'entitats.

f) Emetre circulars, instruccions i comunicats tècnics d'obligat compliment en les matèries a què es refereix aquesta Llei.

g) Crear institucions de suport del sector.

h) Analitzar, estudiar i seguir l'evolució del mercat de l'assegurança i la reassegurança. En particular, realitzar estudis d'impacte qualitatiu que permetin una adequada adaptació del sector de l'assegurança i la reassegurança a les modificacions normatives, un millor coneixement del mercat per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i, si s'escau, l'aplicació de les corresponents mesures correctores.

i) Emetre informes relatius a l'aplicació d'aquesta Llei amb periodicitat anual o en qualsevol ocasió en què es consideri convenient.

j) Proposar al Govern modificacions d'aquesta Llei o del seu desplegament reglamentari, en funció del resultat dels informes consignats a la lletra precedent o de les experiències d'altres autoritats de supervisió del Principat d'Andorra o d'altres estats.

k) Mantenir relacions de cooperació i coordinació amb altres autoritats supervisores del Principat d'Andorra o d'altres estats.

l) La resta de potestats que se li atribueixin per reglament o altres disposicions normatives.

Article 9. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió

1. La supervisió que dugui a terme l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances s'ha d'ajustar als criteris següents:

a) Legalitat: l'actuació supervisora s'ha d'ajustar, en tot cas, als requisits de compliment que estableixen les disposicions legislatives i de desenvolupament reglamentari aprovades.

b) Proporcionalitat: l'actuació supervisora ha de ser, en tot moment, proporcional al volum, la naturalesa i les característiques de les entitats i les situacions objecte de supervisió.

c) Transparència: l'actuació supervisora s'ha de realitzar d'acord amb els criteris i les potestats que atorga la normativa aplicable, sense poder disposar de més atribucions que les que explícitament se li reconeixen. L'actuació s'ha de fer amb transparència i respectant en tot moment la confidencialitat de la informació rebuda en l'exercici de les seves funcions.

d) Col·laboració: l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, dins el marc d'aquesta Llei, pot definir i posar en pràctica les estratègies de regulació que consideri més adequades en vista de l'experiència d'altres autoritats supervisores i, en particular, de les pròpies de la Unió Europea i dels seus estats membres.

2. En exercici de les seves potestats de supervisió, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances està facultada per dur a terme les actuacions següents dins el marc que estableixen aquesta Llei i la resta de disposicions de l'ordenament jurídic:

a) Requerir tota la informació necessària, sia comptable o estadística, a l'efecte de realitzar la supervisió.

b) Accedir a tots els documents necessaris o convenients a fi d'exercir millor la funció supervisora. Aquesta facultat inclou exigir el lliurament d'una còpia dels documents esmentats.

c) Requerir a qualsevol persona o entitat inclosa dins l'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquesta Llei la remissió d'informació o documentació rellevant a l'efecte de

complir de forma adequada la funció supervisora, així com convocar aquesta persona o entitat en un termini raonable d'antelació amb la finalitat de prendre-li declaració.

d) Dur a terme les investigacions, inspeccions i comprovacions necessàries o convenients a l'efecte de complir de forma adequada la funció supervisora.

e) Requerir a qualsevol persona o entitat inclosa dins l'àmbit subjectiu d'aquesta Llei els registres telefònics i de trànsit de dades de què disposi.

f) Exigir a les entitats l'aportació d'informes d'experts independents, informes auditors dels seus òrgans de control intern o informes de verificació del compliment normatiu.

g) Elaborar els comunicats tècnics necessaris a l'efecte d'aconseguir un procés de supervisió més eficaç, per tal d'avaluar la capacitat de les entitats de fer front a possibles successos o alteracions de les condicions econòmiques que puguin incidir negativament en la seva situació financera i, en particular, en la seva capacitat de cobertura del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori.

h) Dictar mesures de control especial, en cas que les entitats es trobin en una situació de deteriorament financer de manera que no compleixin les seves obligacions en matèria de cobertura del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori, o es trobin en una situació de dificultat financera. Aquestes mesures, segons sigui procedent, poden consistir en: 1) l'exigència a l'entitat d'un pla de finançament a curt termini; 2) l'exigència a l'entitat d'un pla de recuperació per restablir la seva situació financera; 3) la prohibició a l'entitat de disposar dels actius que es determinin o dels dipòsits en possessió de tercers que es concretin; 4) la designació d'un administrador especial per a la intervenció de les operacions que es determinin; 5) la subjecció a l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora

d'Assegurances i Reassegurances dels actes de gestió i disposició que es determinin i, en particular, de l'assumpció de nous deutes, la distribució de dividends o la subscripció de nous contractes d'assegurança; 6) la substitució provisional de l'òrgan d'administració de l'entitat i el nomenament, en el seu lloc, d'un administrador especial; 7) la intervenció de l'entitat i la cessació definitiva dels membres del seu òrgan d'administració social i el nomenament, en el seu lloc, d'un administrador especial o, segons correspongui, la ratificació o l'ampliació de les facultats de l'administrador que s'hagi designat prèviament amb caràcter provisional.

i) Adoptar les mesures preventives i correctores necessàries per garantir que les entitats s'ajustin a la normativa aplicable i a les resolucions que els hagi adreçat l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

j) Publicar qualsevol mesura adoptada, llevat que la seva divulgació pugui crear riscos innecessaris, entenent per tals els que puguin causar un perjudici a l'entitat afectada o a l'estabilitat del sector assegurador.

Article 10. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió respecte de grups d'entitats asseguradores o reasseguradores

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té les potestats següents respecte dels grups d'entitats asseguradores o reasseguradores inclosos dins l'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquesta Llei:

a) Supervisar i avaluar la situació financera i la solvència del grup. En particular, verificar que disposi dels fons propis admissibles en una quantia almenys igual al capital de solvència obligatori del grup.

b) Dictar les mesures de control especial adequades en cas de deteriorament de la situació financera del grup o en cas que el grup no compleixi les obligacions en matèria de cobertura del capital de

solvència obligatori i del capital mínim obligatori. A aquests efectes, es poden dictar les mateixes mesures de control especial previstes a l'article precedent en relació amb les entitats individualment considerades.

c) Supervisar la concentració de riscos i les operacions intragrup.

d) Requerir a les entitats integrants del grup tota la informació necessària, sia comptable o estadística, a l'efecte de realitzar la supervisió, incloses dades personals de qualsevol persona física o jurídica.

e) Supervisar el sistema de govern del grup i verificar si els membres de l'òrgan d'administració o direcció de les diverses entitats integrants del grup compleixen els requisits d'honorabilitat i experiència que exigeix aquesta Llei.

f) Supervisar els sistemes de gestió de riscos i de control intern del grup, així com els procediments d'informació que s'hi apliquin.

g) Exigir al grup, i en particular a l'entitat dominant, l'adopció immediata de les mesures necessàries o convenients per resoldre la situació en cas que el grup, i en particular l'entitat dominant, no respongui a les exigències o els requeriments que se li hagin adreçat en relació amb la solvència, la concentració de riscos, les operacions intragrup o la gestió de riscos i el control intern, o en cas que, tot i haver atès les exigències o els requeriments esmentats, a causa de les operacions intragrup, de la concentració del risc o per una altra causa, la solvència del grup es trobi en risc.

2. Els grups queden subjectes a les obligacions següents:

a) Cobrir el capital mínim obligatori i el capital de solvència obligatori del grup, els quals s'han de calcular de conformitat amb el mètode de consolidació comptable. Amb aquesta finalitat, s'ha d'establir per la via reglamentària una fórmula

estàndard, sens perjudici de l'aprovació d'uns mètodes interns amb els mateixos criteris aplicables a les entitats a títol individual.

b) Fer l'avaluació interna dels riscos i la solvència del grup, i en virtut d'això, comunicar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances el resultat de l'avaluació realitzada per tal que el revisi.

c) Establir procediments efectius per detectar el deteriorament de la situació financera del grup i, una vegada detectada aquesta situació, informar-ne l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en un termini no superior a deu dies.

d) Informar l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances de qualsevol concentració de risc significativa que es produeixi en el si del grup, així com de totes les operacions significatives dutes a terme en el grup.

e) Adoptar i implementar les mesures que els requereixi l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en el supòsit previst en les lletres b) i g) de l'apartat anterior.

f) Presentar, amb periodicitat anual, un informe sobre l'evolució del grau de concentració de riscos en el si del grup.

g) Elaborar i publicar, amb periodicitat anual, un informe sobre la situació financera i de solvència del grup. Quan l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, d'acord amb el que disposi el reglament, autoritzi que aquest informe pot substituir els informes individuals de les entitats integrants del grup, s'ha d'incloure en l'informe esmentat tota la informació exigible en els informes individuals i, a més, un resum de la situació financera i de solvència del grup.

Article 11. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió davant situacions de deteriorament financer i de dificultat financera

1. En cas que una entitat, ja sigui domiciliada al Principat d'Andorra o sigui una entitat estrangera amb delegació a Andorra, presenti una situació de deteriorament financer o de dificultat financera, s'ha de procedir d'acord amb les regles següents:

a) Quan l'entitat adverteixi que es troba en una situació d'incompliment del capital de solvència obligatori o que hi ha risc probable que aquesta situació es produeixi, la mateixa entitat té el deure de presentar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances un pla de recuperació dins el termini de dos mesos a comptar de l'advertència de la situació d'incompliment del capital de solvència obligatori o del risc probable que es produeixi. El pla ha de tenir per objecte la recuperació del nivell del capital de solvència obligatori o la reducció del risc de manca de cobertura del capital esmentat. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de requerir a l'entitat que adopti i executi les mesures necessàries dins el termini màxim de sis mesos des que es va detectar la situació o el risc probable esmentats.

b) Quan l'entitat adverteixi que es troba en una situació d'incompliment del capital mínim obligatori o que hi ha risc probable que aquesta situació es produeixi, la mateixa entitat té el deure de presentar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances un pla de recuperació dins el termini d'un mes a comptar de l'advertència de la situació d'incompliment del capital mínim obligatori o del risc probable que aquesta situació es produeixi. El pla ha de tenir per objecte la recuperació del capital mínim obligatori o la reducció del risc d'incompliment del capital esmentat. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de requerir a l'entitat que adopti i executi les mesures necessàries dins el termini màxim de tres mesos des que es va detectar la situació o el risc probable esmentats.

2. En cas que una entitat domiciliada al Principat d'Andorra, o una delegació, es trobi en una situació de deteriorament financer o de dificultat financer, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té la potestat per dur a terme, en relació amb les circumstàncies que concorrin, totes les actuacions que cregui pertinents en funció de la gravetat i de les dimensions d'aquestes circumstàncies. Les mesures que s'adoptin han de respectar els principis d'eficàcia i proporcionalitat. A aquests efectes, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot adoptar les mesures de control especial enumerades a la lletra h) de l'apartat 2 de l'article 9.

Article 12. Supervisió macroprudencial

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances exerceix la supervisió macroprudencial i, a aquest efecte, fa el seguiment i l'anàlisi de l'evolució del mercat de l'assegurança i la reassegurança, així com de la resta de factors que puguin tenir un impacte directe sobre les entitats o les delegacions autoritzades per operar al Principat d'Andorra.

2. En exercici de les seves funcions de supervisió macroprudencial, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'emetre i publicar, amb periodicitat almenys anual, un informe relatiu a la situació i als riscos als quals s'enfronti el mercat de l'assegurança i la reassegurança del Principat d'Andorra. Així mateix, pot emetre i publicar informes sobre situacions específiques plantejades que tinguin una rellevància especial, respectant degudament els principis de confidencialitat i protecció de la informació reservada a què hagi accedit.

3. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot proposar al Govern les mesures que consideri oportunes susceptibles de millorar l'ordenació i la regulació del sector de les

assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra.

4. Així mateix, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'assessorar el Govern, a petició del ministre de Finances, en matèria d'assegurances i reassegurances.

Article 13. Mecanismes de cooperació interna i transfronterera

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de cooperar estretament amb la resta d'autoritats de supervisió i disciplina en matèria fiscal, econòmica, financer, creditícia i monetària del Principat d'Andorra. Amb aquesta finalitat, pot subscriure acords d'intercanvi d'informació o d'altres que siguin oportuns per garantir la màxima eficàcia en el compliment de les seves funcions.

2. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de cooperar amb les autoritats supervidores en matèria d'assegurances i reassegurances d'estats estrangers amb la finalitat d'exercir les seves funcions de la manera més eficaç i eficient. A aquest efecte, té la facultat de subscriure acords de cooperació amb les autoritats esmentades a fi d'establir un mecanisme transfronterer d'intercanvi d'informació. Aquests acords s'han d'ajustar als principis següents:

a) Hi ha d'haver reciprocitat i confidencialitat en l'intercanvi d'informació.

b) L'intercanvi d'informació s'ha de basar en el compliment de les tasques de supervisió de les autoritats supervidores.

c) L'intercanvi d'informació ha d'incloure la possibilitat de transferir dades personals, de conformitat amb la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

d) Les persones que accedeixin a la informació intercanviada han d'estar sotmeses als deures de confidencialitat i secret.

e) L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té la potestat de denegar les sol·licituds d'informació quan el lliurament d'aquesta informació pugui perjudicar la sobirania, la seguretat o l'ordre públic del Principat d'Andorra, quan s'hagi incoat un procediment judicial sobre la base dels mateixos fets i contra les mateixes persones davant dels tribunals andorrans, o hagi recaigut una resolució judicial definitiva sobre els mateixos fets i respecte de les mateixes persones als tribunals andorrans.

Article 14. Deures de confidencialitat i reserva

1. Tenen caràcter reservat totes les dades, els documents i la informació a què accedeixi l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en l'exercici de les seves funcions de supervisió, llevat que constin inscrits en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores o en un altre registre públic. Aquesta regla no impedeix que les dades, els documents o la informació s'utilitzin, preservant el seu caràcter reservat, per elaborar dades agregades amb fins estadístics.

2. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit funcions a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, així com totes les persones a qui l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances hagi encomanat l'exercici de qualsevol funció respecte d'entitats supervisades i també totes les persones que, en ocasió de la tramitació de procediments per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, hagin tingut accés a dades, documents o informació de terceres parts, queden subjectes als deures de confidencialitat i secret professional sobre les dades, els documents i la informació als quals hagin accedit en l'exercici d'aquestes funcions o en ocasió de la tramitació dels procediments esmentats. Aquests deures són exigibles durant l'exercici d'aquestes funcions o durant la tramitació dels procediments, i també després del cessament en l'exercici de les

funcions o després de la fi dels procediments. La infracció dels deures de confidencialitat i secret, sens perjudici de les seves conseqüències penals, comporta el cessament en l'exercici de les funcions, la separació del servei dels qui siguin funcionaris o treballadors de l'Administració pública i la indemnització per danys i perjudicis causats.

3. Els deures de confidencialitat i reserva queden exceptuats únicament en els casos següents:

a) Quan l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances proporcioni les dades, els documents i la informació a una altra autoritat supervisora d'assegurances i reassegurances en compliment dels deures derivats d'un mecanisme d'intercanvi d'informació interna o transfronterera establert d'acord amb les lleis i els convenis internacionals dels quals sigui part el Principat d'Andorra.

b) Quan hi hagi el consentiment exprés de l'entitat o la persona afectada.

c) Quan es publiquin comunicacions de forma sumària o agregada, sempre que no incloguin dades o informació que puguin revelar la identitat de les entitats o les persones afectades.

d) Quan siguin exigides per les autoritats judicials, administratives o públiques d'acord amb el procediment corresponent establert per les lleis i els convenis internacionals dels quals sigui part el Principat d'Andorra.

Títol III. Accés a l'activitat

Capítol primer. Deure d'obtenció d'autorització

Article 15. Deure d'obtenció d'autorització

1. Les entitats interessades a començar a exercir qualsevol de les activitats incloses dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han d'obtenir, amb caràcter previ, l'autorització corresponent de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

2. Les entitats interessades a ampliar la seva activitat a un ram diferent del que s'havia autoritzat també queden subjectes al deure d'obtenir, amb caràcter previ, l'autorització de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

3. Les resolucions relatives a autoritzacions s'han de formular amb caràcter específic i individual.

4. Tant l'atorgament com la denegació i la revocació d'autoritzacions s'han de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Article 16. Activitats realitzades sense autorització

1. Sense perjudici de les conseqüències penals i administratives que escaiguin, els contractes d'assegurança o reassegurança subscrits per una entitat que no disposi de l'autorització preceptiva són nuls de ple dret. En conseqüència, les parts han de restituir les prestacions lliurades i és procedent el rescabament dels danys i perjudicis causats de conformitat amb el que estableix el dret civil. Si abans de la devolució de la prima es produís un sinistre que hauria estat emparat pel contracte si hagués sigut vàlid, l'entitat estarà, a més a més, obligada a satisfer una indemnització que s'hauria de fixar d'acord amb el règim que hauria sigut aplicable si el contracte d'assegurança hagués sigut vàlid.

2. La realització d'activitats sense la preceptiva autorització atorgada, o que excedeixin l'àmbit de l'autorització atorgada, comporta la imposició de la sanció corresponent a l'entitat responsable de les activitats esmentades, així com a les persones físiques o jurídiques responsables de la direcció efectiva de l'entitat. En el cas de les entitats domiciliades fora del Principat d'Andorra, la responsabilitat també és exigible al delegat de l'entitat, només en el supòsit que aquest hi hagi col·laborat.

3. Quan les activitats realitzades sense la preceptiva autorització, o que excedeixin l'àmbit de l'autorització atorgada, resultin imputables, totalment

o parcialment, a persones físiques o jurídiques diferents de les que s'esmenten a l'apartat precedent, la responsabilitat per les infraccions ha de recaure sobre aquestes persones.

4. A més del que preveuen els apartats anteriors del present article, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té la potestat de requerir, adoptant les mesures de publicitat necessàries, a qualsevol persona física i jurídica que realitzi activitats sotmeses a aquesta Llei sense disposar de l'autorització preceptiva o excedint els límits d'aquesta autorització, el cessament immediat en l'exercici d'aquestes activitats.

Capítol segon. Requisits per a l'atorgament de l'autorització

Article 17. Requisits

Els requisits per a atorgar l'autorització són presentar davant l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances la sol·licitud corresponent i acompanyar aquesta sol·licitud amb la documentació que acrediti el compliment de les exigències que aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari estableixen en relació amb la forma jurídica, les mencions estatutàries, el programa d'activitats, el capital social mínim, les participacions significatives i els vincles estrets, l'honorabilitat i la professionalitat de les persones a les quals s'atribueixen funcions de direcció efectiva.

Article 18. Forma jurídica

1. Les entitats sol·licitants han de tenir la forma de societat anònima i han d'estar degudament inscrites en el Registre de Societats Mercantils. Les entitats asseguradores domiciliades a l'estranger han de tenir un delegat al Principat; en cas que sigui una societat mercantil, ha d'estar degudament constituïda i inscrita en el Registre de Societats Mercantils.

2. Les persones físiques no poden dur a terme activitats d'assegurança o reassegurança per compte i en nom propis.

Article 19. Mencions estatutàries

1. L'entitat sol·licitant ha de tenir el domicili social establert al Principat d'Andorra.

2. L'entitat sol·licitant ha de delimitar el seu objecte social d'acord amb els criteris següents:

a) Les entitats sol·licitants han de fixar en els estatuts que l'activitat d'assegurança o reassegurança, juntament amb les altres referides a l'article 3, constitueix el seu objecte social amb caràcter exclusiu.

b) Les entitats que vulguin operar en el ram de vida poden cobrir únicament riscos propis d'aquest ram i, també, si ho sol·liciten, riscos complementaris al ram vida tal i com es defineixen a l'apartat 4 de la disposició addicional primera.

c) Les entitats que vulguin operar en rams diferents del ram de vida també podran cobrir riscos accessoris en un altre ram en els termes establerts a l'apartat 2 de la disposició addicional primera.

d) Fora del supòsits referits en les lletres b) i c) anteriors, les entitats que vulguin operar tant en el ram de vida com en rams diferents del ram de vida, hauran de sol·licitar una autorització per ambdós rams i portar una gestió a efectes comptables i de solvència separada per cadascun d'ells, establint-ho així en els estatuts.

e) La limitació de l'objecte social no impedeix realitzar activitats, prestar serveis o fer operacions connexes que no desvirtuïn l'objecte social propi de l'entitat asseguradora o reasseguradora. A l'efecte d'aquest apartat, es consideren activitats, serveis o operacions connexes els estudis estadístics o actuàrials, les anàlisis de riscos o investigacions per als seus clients, així com altres activitats relacionades o derivades de l'activitat asseguradora o reasseguradora.

3. L'entitat sol·licitant ha d'incloure en la seva denominació social els termes "assegurances" i/o

"reassegurances" o uns altres de similars, segons correspongui.

Article 20. Programa d'activitats

1. Les entitats sol·licitants han de presentar un programa d'activitats en què expressin:

a) Els tipus de riscos que volen cobrir.

b) Les activitats que volen dur a terme.

c) Els principis rectoros en matèria de reassegurança i retrocessió.

d) Els components dels fons propis bàsics constitutius del capital mínim obligatori.

e) El pla estratègic.

2. Tots els punts inclosos en el programa d'activitats s'han d'acreditar degudament.

3. El programa d'activitats s'ha d'actualitzar en cas que s'hi produeixin canvis substancials i, en tots els casos, cada tres anys. Un cop actualitzat, l'entitat ho ha de comunicar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Article 21. Capital social mínim

1. El capital social mínim, íntegrament subscrit i desemborsat en el moment de la presentació de la sol·licitud, ha de ser el següent:

a) Per a les entitats asseguradores amb caràcter general, 600.000 euros.

b) Per a les entitats asseguradores de prestació de serveis, 240.000 euros.

c) Per a les entitats reasseguradores, 3.000.000 d'euros.

2. El capital social mínim de les entitats asseguradores i reasseguradores ha d'estar totalment subscrit i desemborsat.

3. Les entitats sol·licitants també han d'acreditar, a satisfacció de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, que disposen dels fons propis

bàsics admissibles per cobrir de forma adequada el capital de solvència obligatori i el capital mínim obligatori.

4. Les entitats no poden distribuir dividendes o realitzar qualsevol tipus de distribució als seus socis quan d'aquesta distribució pugui derivar-se l'incompliment del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori.

Article 22. Informació sobre participacions significatives i vincles estrets

1. Les entitats sol·licitants, en formalitzar la seva sol·licitud, han de proporcionar la informació següent:

a) Dades d'identificació dels socis de l'entitat sol·licitant que tinguin participacions significatives en la mateixa entitat, així com la quantia de les participacions de cada un dels socis. En cas que es tracti de societats mercantils o entitats jurídiques, les entitats han de revelar la identitat dels seus últims beneficiaris o de la persona que en tingui el control de manera individual o conjunta.

b) Dades d'identificació dels socis de l'entitat sol·licitant que, amb independència del seu percentatge de participació, tinguin la condició d'entitat regulada amb domicili social dins o fora del Principat d'Andorra. Així mateix, han de revelar la participació de qualsevol soci o partícip de l'entitat sol·licitant en aquestes entitats regulades.

c) Dades d'identificació de les persones que, essent socis, administradors o persones amb funcions de direcció efectiva en l'entitat sol·licitant, tinguin vincles estrets amb entitats regulades amb domicili social dins o fora del Principat d'Andorra.

2. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, als efectes de l'atorgament o la denegació de l'autorització, ha de ponderar els elements següents:

a) La idoneïtat dels titulars de les participacions significatives per garantir una gestió sana i prudent de l'entitat sol·licitant.

b) El risc que l'existència de vincles estrets pugui obstaculitzar l'exercici correcte de les seves funcions de supervisió o pugui suposar infracció al deure de respecte de les limitacions en matèria de participacions significatives.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances l'autorització prèvia dels canvis en l'accionariat quan suposin que algun accionista assoleixi, augmenti o redueixi una participació significativa.

Article 23. Persones amb funcions d'alta direcció

1. Les entitats sol·licitants, en formalitzar la seva sol·licitud, han de proporcionar la informació següent amb relació a les persones amb funcions de direcció efectiva:

a) La identitat dels integrants del seu òrgan d'administració.

b) La identitat de les persones físiques o jurídiques que, a l'empara de qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva de l'entitat i, en particular, la identitat dels directors generals, els gerents i les persones que, sota l'autoritat dels seus òrgans d'administració, exerceixin càrrecs o funcions d'alta direcció, acreditant especialment el compliment de les condicions d'honorabilitat i professionalitat en els termes que estableix l'article següent.

c) La identitat de les persones físiques designades per representar amb caràcter permanent o estable les persones jurídiques que exerceixin qualsevol dels càrrecs o funcions indicats a les lletres precedents.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances l'autorització prèvia dels canvis i

els nomenaments de persones amb funció d'alta direcció.

Article 24. Honorabilitat i professionalitat

1. Les entitats sol·licitants han d'acreditar l'honorabilitat de totes les persones físiques i jurídiques que ocupen, en la seva estructura o organització, una posició que els permet adoptar decisions respecte de la direcció, l'estratègia i l'exercici de la seva activitat. En cas que aquestes posicions siguin ocupades per persones jurídiques, el requisit d'honorabilitat s'estén a les persones físiques que exerceixen les funcions de direcció o responsabilitat en les persones jurídiques esmentades.

2. En particular, les entitats sol·licitants han d'aportar mitjans de prova que siguin suficients, a satisfacció de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, per acreditar que les persones físiques o jurídiques reuneixen les circumstàncies següents:

a) Ser persones d'honorabilitat comercial i professional reconeguda. En concret, no poden ser proposades per exercir els càrrecs de membre del Consell d'Administració o de director general les persones que tinguin antecedents penals per delictes de falsedat, violació de secrets, descobriment i revelació de secrets, contra l'Administració tributària i contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, malversació de cabals públics i qualsevol altre delictes contra la propietat; les persones inhabilitades per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció en entitats financeres, asseguradores o de corredoria d'assegurances; les persones inhabilitades de conformitat amb la legislació concursal, mentre que no hagi estat rehabilitat; i, en general, les persones que incorren en incapacitat o prohibició de conformitat amb la legislació vigent. Tampoc no poden ser proposades les persones que, com a conseqüència d'un procediment sancionador o en

virtut d'una mesura de control especial, hagin estat suspeses en l'exercici del càrrec o hagin estat separades d'aquest càrrec, o suspeses en l'exercici de l'activitat, durant el compliment de la sanció o fins que sigui deixada sense efecte la mesura de control especial.

b) Posseir els coneixements i l'experiència adequats per fer possible una gestió sana i prudent de l'entitat. No obstant això, d'aquest requisit queden exceptuades les persones que siguin titulars de participacions significatives en l'entitat sol·licitant però que no exerceixin cap comesa en les funcions de gestió i direcció.

Capítol tercer. Procediment

Article 25. Competència

1. Correspon a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances la competència per a la tramitació i la resolució dels expedients de sol·licitud de les autoritzacions a què es refereix aquest títol.

El director general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances dicta la resolució d'atorgament o denegació de l'autorització, la qual és recurrible en alçada davant del Consell d'Administració de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances dins el termini d'un mes comptat de l'endemà de la data de notificació de la resolució.

2. Contra la resolució definitiva de denegació o revocació de l'autorització dictada pel Consell d'Administració es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa de la Batllia en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà de la notificació de la resolució.

Article 26. Tramitació i resolució

1. El procediment per obtenir l'autorització s'inicia a petició del sol·licitant, el qual ha de presentar davant l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i

Reassegurances una sol·licitud en què constin els punts següents, sens perjudici dels que addicionalment s'estipulin reglamentàriament:

a) El ram o els rams per als quals se sol·licita l'autorització, amb la especificació de si es tracta amb caràcter principal o complementari. En tot cas, cal manifestar si se sol·licita autorització per a l'exercici de l'activitat de reassegurança en el ram o els rams a què es refereix la sol·licitud.

b) El risc o els riscos específics dins d'un ram concret per als quals se sol·licita l'autorització, si així ho considera oportú el sol·licitant.

c) Un domicili en el Principat d'Andorra per a la pràctica de notificacions.

2. A la sol·licitud s'hi han d'adjuntar els documents i la resta de mitjans de prova que es considerin convenients per acreditar el compliment dels diversos requisits exigibles, i també s'hi ha de proporcionar tota la informació que exigeixen aquesta Llei i el seu reglament de desplegament.

3. Una vegada l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha examinat la sol·licitud i la documentació presentades, s'atorga a l'entitat sol·licitant un termini de quinze dies hàbils per esmenar els errors o defectes que s'hagin advertit.

4. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot requerir al sol·licitant la documentació o informació complementària que consideri oportuna, sempre que estigui relacionada amb els requisits per optar a l'autorització.

5. En cas que l'interessat no esmeni els defectes de documentació requerits en el termini atorgat, l'expedient de sol·licitud s'ha d'arxivar sense més tràmits, excepte que per causes justificades i, mitjançant petició motivada del sol·licitant, l'Autoritat

Supervisora d'Assegurances i Reassegurances atorgui una ampliació del termini estipulat.

6. La resolució de la sol·licitud s'ha de dictar dins el termini de cinc mesos a comptar de la seva presentació o del moment en què es completi la documentació exigible. En tots els casos, aquesta notificació ha de tenir lloc dins el termini màxim de dotze mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud.

7. Tant el director com el Consell d'Administració de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances han de resoldre amb caràcter exprés totes les sol·licituds i els recursos presentats. Sense perjudici d'això, en cas que no recaigui resolució expressa dins els terminis assenyalats, la sol·licitud s'ha de considerar desestimada, excepte que per causes justificades i, mitjançant petició motivada del sol·licitant, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances atorgui una ampliació del termini estipulat.

8. La desestimació de la sol·licitud és impugnable d'acord amb el que disposa la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.

Article 27. Efectes de l'atorgament de l'autorització

1. L'autorització habilita per a l'exercici de l'activitat asseguradora o reasseguradora al Principat d'Andorra en el ram o els rams complets o, segons correspongui, amb relació al risc o riscos específics del ram, que es determinin en l'autorització esmentada. A l'efecte de delimitar l'àmbit de l'autorització, s'aplicarà el que estableix la disposició addicional primera.

2. En cas que, en relació amb un ram determinat, s'autoritzi l'exercici de les activitats d'assegurança i reassegurança, l'entitat s'ha de comprometre a mantenir una comptabilitat separada per les activitats d'assegurança i de reassegurança en els termes que estableixi el Reglament.

3. Fora del supòsits referits a les lletres b) i c) de l'apartat 2 de l'article 19, en cas que s'autoritzi l'exercici d'activitats d'assegurança en relació amb rams de vida i de no-vida, l'entitat s'ha de comprometre a mantenir una gestió separada a efectes comptables i de solvència d'acord amb els termes que estableixi el Reglament.

4. En cas que s'autoritzi l'exercici d'activitats d'assegurança en el ram de responsabilitat civil de vehicles de motor de la lletra j) de l'apartat 1 de la disposició addicional primera, l'entitat, abans de l'inici d'operacions, haurà d'acreditar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances llur afiliació al Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils i a l'Oficina d'entitats d'assegurança d'automòbils.

5. L'entitat autoritzada disposa d'un termini de dotze mesos per iniciar la seva activitat, a comptar de la data de notificació de l'atorgament de l'autorització per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances; i a més, l'entitat ha de comunicar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances la data d'inici d'activitat. En aquesta data s'ha d'inscriure la nova entitat en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores, amb la qual cosa es desplega la plena eficàcia de l'autorització.

6. Les autoritzacions s'atorguen per temps indefinit, sens perjudici de la potestat de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances de revocar-les o suspendre-les segons el que disposa aquesta Llei.

7. En cas que una entitat autoritzada i operativa en el sistema assegurador andorrà cessi en l'exercici de la seva activitat efectiva i real per un període superior a sis mesos, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances haurà de revocar l'autorització que li va concedir.

Capítol quart. Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores

Article 28. Règim jurídic del Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances s'encarrega d'administrar el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores autoritzades per operar a Andorra. Aquest Registre té caràcter públic i, tal com s'estipuli per reglament, ha de ser accessible per Internet.

2. S'han d'inscriure en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores les persones físiques i jurídiques següents:

a) Les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades al Principat d'Andorra, així com els seus socis amb participacions significatives i les persones físiques o jurídiques amb poders de direcció efectiva en les entitats respectives. Així mateix, s'hi han d'inscriure totes les persones físiques o jurídiques dotades de poders representatius de caràcter general.

b) Les delegacions d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra que estiguin autoritzades per operar al Principat d'Andorra, així com els seus delegats i les persones físiques o jurídiques amb poders de direcció efectiva en les delegacions respectives. Així mateix, s'hi han d'inscriure totes les persones físiques o jurídiques dotades de poders representatius de caràcter general.

c) Els grups i subgrups en què, si s'escau, s'integrin les entitats anteriors.

d) Les persones o entitats que es facin càrrec de funcions externalitzades per les entitats o delegacions.

e) Les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat, així com els seus alts càrrecs.

f) Les cessions de cartera entre entitats.

g) Els acords d'atorgament i revocació de les autoritzacions.

h) Els acords de dissolució i extinció de les entitats.

i) Qualsevol operació que tingui la naturalesa de modificació estructural.

3. Mitjançant comunicat tècnic es determinarà la informació i documentació que cal aportar per als actes pels quals se sol·licita autorització prèvia i per als actes sotmesos a inscripció.

4. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances també s'encarrega d'administrar el Registre de Mediadors d'Assegurances, de conformitat amb la disposició addicional tercera d'aquesta Llei i amb la normativa que la desenvolupi.

Capítol cinquè. Règim especial de les entitats domiciliades fora del Principat d'Andorra

Article 29. Entitats asseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

1. Les entitats asseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra poden accedir al mercat assegurador mitjançant l'obertura d'una delegació, i han de sol·licitar, amb caràcter previ a l'inici de les seves operacions, l'autorització administrativa corresponent. Un cop concedida l'autorització, tots els contractes d'assegurança en els quals el Principat d'Andorra sigui l'Estat de localització del risc o l'Estat del compromís, s'hauran de subscriure necessàriament per l'entitat mitjançant la delegació, sigui de manera directa o sigui a través de mediadors independents contractats per mitjà de la pròpia delegació.

2. Per a l'atorgament de l'autorització esmentada en el paràgraf anterior s'ha d'aplicar el que determina aquest capítol i, subsidiàriament, el que disposen els capítols precedents d'aquest títol.

3. A l'efecte d'atorgar l'autorització, s'han de complir els requisits següents:

a) L'entitat de què depengui la delegació ha d'estar vàlidament constituïda en el seu estat d'origen i reunir uns requisits de solvència i capital mínim no inferiors als exigits a les entitats asseguradores domiciliades al Principat d'Andorra. Així mateix, l'entitat esmentada ha d'estar autoritzada al seu estat d'origen per realitzar la seva activitat en els rams i les activitats d'assegurança que pretengui desenvolupar al Principat d'Andorra, i ha d'acreditar haver exercit l'activitat esmentada satisfactòriament durant un període mínim de cinc anys.

b) L'entitat ha de designar un únic delegat, el qual pot ser una persona física, nacional o estrangera amb residència legal efectiva i permanent al Principat d'Andorra, o bé una societat mercantil domiciliada al Principat d'Andorra; en tots dos casos, el delegat ha d'estar habilitat per exercir el comerç al mateix Principat d'Andorra i ha de complir els requisits d'honorabilitat i professionalitat establerts per l'article 24 d'aquesta Llei.

El delegat ha d'estar investit de facultats de gestió i ha de disposar d'uns poders representatius suficients per actuar al Principat d'Andorra per compte i en nom de l'entitat estrangera. El delegat designat pot representar una o més empreses simultàniament o bé ser una entitat asseguradora domiciliada al Principat d'Andorra, sempre que acrediti a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, a satisfacció d'aquesta, que disposa d'una política de conflictes d'interès que regula expressament aquest supòsit a fi d'assegurar que la seva actuació es duu a terme atenent prioritàriament l'interès dels prenedors i els assegurats.

c) La delegació ha de tenir caràcter permanent. En cas que el delegat sigui una societat mercantil, aquesta societat ha d'estar degudament constituïda i inscrita en el Registre de Societats Mercantils, d'acord amb la lletra j) de l'apartat 2 de l'article 10 del Decret d'aprovació del Reglament del Registre de

Societats Mercantils. En el Registre hi han de constar les dades d'identificació de la societat mercantil, així com la identitat del delegat.

d) L'entitat de què depengui la delegació, segons els termes que disposi el Reglament, ha d'acreditar que disposa de manera permanent d'actius en el Principat d'Andorra per un import almenys igual a la meitat de l'import mínim absolut del capital mínim obligatori que estableix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 42 d'aquesta Llei. Així mateix, l'entitat esmentada ha de dipositar, en els termes que estableixi el Reglament, la quarta part d'aquest import amb caràcter de fiança.

e) L'entitat de què depengui la delegació queda subjecta a les normes de solvència de l'article 42 d'aquesta Llei, encara que, a aquests efectes, únicament es té en consideració l'activitat desenvolupada per la delegació al Principat d'Andorra. De forma alternativa, l'entitat de què depengui la delegació pot optar en la sol·licitud per acollir-se al que disposen en matèria de règims equivalents els apartats 5 a 8 d'aquest article.

4. Una vegada atorgada l'autorització, la delegació està sotmesa als mateixos deures i obligacions que aquesta Llei estableix amb relació a les entitats asseguradores domiciliades al Principat d'Andorra.

5. A petició de l'entitat sol·licitant i en els termes que s'estableixin per reglament, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'instruir un expedient especial a fi de dictar, si escau, una resolució en què es declari que en l'estat d'origen de l'entitat, o de la societat matriu del seu grup, hi ha en vigor un règim prudencial de supervisió en matèria de solvència, la qualitat i l'eficiència del qual resulta almenys equivalent al que hi ha establert al Principat d'Andorra. En virtut de la declaració d'equivalència, el Principat d'Andorra ha d'acceptar com a suficient i satisfactori el règim prudencial de supervisió aplicat a l'estat d'origen.

6. L'expedient especial esmentat en l'apartat precedent, a petició de l'entitat sol·licitant, pot instruir-se simultàniament a l'expedient relatiu a la sol·licitud de l'autorització. Durant la seva tramitació, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot requerir a l'entitat sol·licitant l'aportació de les proves que es considerin pertinents i adequades als fins indicats. En cas que s'estimi la petició, la resolució d'equivalència s'ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. Els seus efectes beneficien la resta d'entitats asseguradores i reasseguradores l'estat d'origen de les quals sigui el mateix que el de l'entitat sol·licitant, i també totes les entitats asseguradores i reasseguradores integrades en un grup la societat matriu de les quals tingui aquest mateix estat d'origen.

7. La declaració d'equivalència pot ser suspesa o revocada per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances mitjançant una resolució publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, la qual ha d'estar motivada i s'ha d'atènyer a les exigències dels principis de seguretat jurídica i confiança legítima. En qualsevol cas, els efectes de la declaració d'equivalència es poden condicionar a l'efectivitat dels mecanismes de coordinació establerts amb les autoritats de supervisió de l'estat d'origen.

8. La declaració d'equivalència que dicti l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot ésser objecte de recurs en els termes i condicions que estableix el Codi de l'Administració, i impugnable en via jurisdiccional davant la secció administrativa del Tribunal de Batlles en els termes i condicions que estableix la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Article 30. Entitats reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Les entitats reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra que únicament tenen com activitat en el territori del Principat l'acceptació de la

reassegurança de les entitats asseguradores amb domicili al Principat, poden dur a terme la mateixa sense necessitat d'autorització administrativa prèvia ni necessitat de designar delegat.

Títol IV. Règim d'exercici de l'activitat

Capítol primer. Transparència

Article 31. Comptabilitat i auditoria externa dels comptes anuals

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, s'han d'ajustar a la normativa especial de comptabilitat establerta per a les entitats del sector d'acord amb el que determina la disposició final primera d'aquesta Llei i, subsidiàriament, a la normativa comptable general d'acord amb la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris. El seu exercici econòmic ha de coincidir amb l'any natural.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, han de sotmetre els comptes anuals individuals i, si escau, consolidats, a auditoria externa, d'acord amb la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de comptabilitat dels empresaris. Als efectes esmentats, serà aplicable, amb les adaptacions corresponents, el que disposa l'article 19 de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera.

3. Les entitats asseguradores han de mantenir actualitzat un registre especial dels actius que representin les provisions tècniques calculades i invertides segons la normativa aplicable. El règim jurídic d'aquest registre s'ha d'establir per reglament.

4. Sense perjudici del que disposa l'article 40, les entitats asseguradores i reasseguradores, a efectes comptables, hauran de constituir i mantenir en tot moment provisions tècniques suficients per el conjunt

de les seves activitats. A tals efectes, les provisions tècniques hauran d'estar adequadament calculades i comptabilitzades.

Article 32. Deures de comunicació a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances

1. Sens perjudici de les altres obligacions que estableix aquesta Llei, les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, han de comunicar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances:

a) Els canvis o incidències que es produeixin en la seva activitat i que directament o indirectament puguin causar danys o perjudicis als clients o a la resta d'entitats del sector de l'assegurança i la reassegurança.

b) Els canvis o incidències rellevants vinculats a les entitats, al grup al qual pertanyin o a la delegació de què es tracti, segons escaigui. Així mateix, els canvis o incidències rellevants vinculats a les persones físiques o jurídiques que, a l'empara de qualsevol títol, exerceixin la direcció efectiva de les entitats esmentades, als integrants dels seus òrgans d'administració, als seus directors generals, als seus gerents i a les persones que, sota l'autoritat del seus òrgans d'administració, exerceixin càrrecs o funcions de direcció executiva.

c) Els canvis o incidències rellevants vinculats a les circumstàncies o als aspectes fonamentals que van servir de base per resoldre l'atorgament de l'autorització sol·licitada, i també els canvis o incidències vinculats als elements addicionals que es determinin per reglament.

d) Els canvis o incidències relatius a les participacions significatives i vincles estrets.

e) La documentació i la informació que determini el Reglament als efectes d'exercici de les funcions supervisora i estadístic-comptables. En el cas de les delegacions d'entitats asseguradores i

reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra, aquest deure d'informació quedarà limitat a l'activitat desenvolupada dins del territori del Principat.

2. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances té la potestat de requerir a les entitats asseguradores i reasseguradores, així com a les delegacions, la informació que estimi convenient, sempre que sigui rellevant per a l'exercici correcte de les potestats de supervisió. Els requeriments d'informació han de ser motivats i han de tenir un contingut idoni i proporcionat en funció de l'objectiu que es persegueix.

3. La informació ha de ser completa, exacta i veraç, i s'ha d'enviar al més aviat possible i, en tots els casos, no més tard de cinc dies des de la data en què la direcció de les entitats asseguradores i reasseguradores o de les delegacions hagi tingut coneixement del requeriment d'informació corresponent. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, per raons fonamentades, podrà reduir el termini en la mesura que ho consideri necessari.

4. El règim de deures de comunicació haurà d'entendre's sens perjudici de l'obligació d'obtenir l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en els casos en què així sigui necessari.

Article 33. Informació pública

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, han de disposar d'una pàgina web lliurement accessible en què figurin degudament separades la part corporativa i la part dirigida als clients i al públic en general.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, estan sotmeses als deures d'informació pública següents:

a) Publicació, a la pàgina web de l'entitat, d'un informe anual sobre la seva situació financera i de solvència en els termes que es determinin per reglament. Si l'entitat es troba integrada en un grup que ja publica un informe anual relatiu a les situacions esmentades en els termes que estableix aquesta Llei, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot considerar, amb la sol·licitud prèvia de l'entitat, que aquest informe és vàlid a l'efecte del deure d'informació pública que es regula en aquest apartat.

b) Publicació d'actualitzacions de l'esmentat informe anual sobre la seva situació financera i de solvència, en cas que sorgeixin noves circumstàncies que afectin de forma significativa la informació continguda en l'últim informe publicat.

3. Les entitats poden sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances l'atorgament de la dispensa de l'obligació de publicar dins l'informe anual de situació financera i de solvència informacions que puguin atorgar un avantatge significatiu als competidors, o impliquin difondre matèries reservades per obligacions contractuals.

Article 34. Govern corporatiu

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han de disposar d'un sistema de govern corporatiu eficaç i que garanteixi una gestió sana i prudent. En cada cas, el sistema de govern corporatiu s'ha d'ajustar al principi de proporcionalitat de tal manera que el sistema esmentat estigui adaptat a la naturalesa, al volum i a la complexitat de les operacions que desenvolupi l'entitat.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'establir en els estatuts socials les regles essencials del sistema de govern corporatiu, i també han de facultar l'òrgan d'administració per tal que el desenvolupi i l'executi degudament.

3. El contingut mínim exigible en matèria de govern corporatiu s'ha d'ajustar a les regles següents, sens perjudici que es concretin i es desenvolupin per reglament:

a) Establiment d'una estructura organitzativa que sigui transparent, apropiada i proveïda de la separació de funcions corresponents.

b) Establiment dels mecanismes necessaris per garantir que l'òrgan d'administració i direcció de l'entitat assumeixi la responsabilitat última del compliment per part de l'entitat de les disposicions legals i reglamentàries aplicables, així com de les resolucions administratives corresponents que li siguin adreçades.

c) Institució de mecanismes eficaços per a la transmissió d'informació en el si de l'estructura organitzativa.

d) Definició de polítiques i pràctiques de remuneració del personal d'alta direcció de l'entitat.

e) Establiment de mecanismes de supervisió interna i externa del funcionament i la qualitat del govern corporatiu de l'entitat.

Capítol segon. Gestió de riscos

Article 35. Control intern

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions i/o les entitats de les quals depenen aquestes, segons s'estableix en els articles següents, han d'establir un sistema de control intern adequat a la seva organització i que compregui almenys les funcions següents:

a) Auditoria interna.

b) Actuarial.

c) Avaluació interna i gestió de riscos i de solvència.

d) Verificació del compliment normatiu.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les entitats poden establir la concentració de les diverses funcions de control intern i també la seva externalització, de conformitat amb el que es determini per reglament.

3. En cas que les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats de les quals depenen les delegacions estiguin integrades en un grup de societats, es pot establir que les funcions de control intern es desenvolupin en el si del grup, amb la qual cosa queden exemptes d'aquest desenvolupament les diverses entitats que en formin part, sempre però, amb l'autorització de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reasseguracions, la qual no podrà ésser atorgada si el control intern del grup no assegura un control i una supervisió almenys igual als que estableix la present Llei.

Article 36. Auditoria interna

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats de les quals depenen les delegacions han de disposar, d'acord amb els termes de proporcionalitat que determini el reglament, d'una funció eficaça d'auditoria interna que es desenvolupi d'acord amb els principis d'objectivitat i independència.

2. La funció d'auditoria interna ha de garantir la comprovació de l'adequació i l'eficàcia del sistema de control intern i del sistema de govern corporatiu.

Article 37. Funció actuarial

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats de les quals depenen les delegacions han de disposar d'una funció actuarial efectiva a càrrec de personal adequat.

2. A aquest efecte, a cada entitat hi ha d'haver almenys una persona que reuneixi els requisits següents:

a) Possessió de coneixements de matemàtica actuarial i financera d'un nivell adequat a la

naturalesa, al volum i a la complexitat dels riscos que assumeix l'entitat.

b) Experiència professional mínima de tres anys en el sector financer o assegurador en l'exercici d'una funció en l'àmbit actuarial.

Article 38. Avaluació interna i gestió de riscos i de solvència

1. La funció d'avaluació interna de riscos i de solvència ha de formar part de l'estratègia de negoci de l'entitat i, en conseqüència, ha de ser rellevant en el procés d'adopció de les decisions estratègiques.

2. L'exercici de la funció d'avaluació interna de riscos i de solvència ha de donar lloc a l'emissió d'un informe anual, que s'ha de presentar en el decurs del primer semestre posterior al tancament de l'exercici de referència, i també d'informes específics en cas que es produeixi un canvi significatiu del perfil del risc de l'entitat. Aquests informes s'han d'enviar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances dins el termini de cinc dies hàbils des del moment que s'emetin i es signin.

3. L'avaluació interna dels riscos i de la solvència s'ha de desenvolupar de conformitat amb el que disposi el reglament.

Article 39. Verificació del compliment normatiu

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats de les que depenen les delegacions han de disposar, d'acord amb els termes de proporcionalitat que determini el Reglament, d'una funció de verificació del compliment normatiu.

2. La funció de verificació del compliment normatiu inclourà l'assessorament de l'òrgan d'administració en matèria de compliment de les disposicions legals, reglamentàries i administratives que afectin a l'entitat, així com de compliment de la seva normativa interna, si s'escau. Addicionalment, la funció de verificació del compliment normatiu comprendrà

l'avaluació de l'impacte les modificacions de l'entorn legal en les operacions de l'entitat.

Article 40. Regles de valoració. Provisions tècniques

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, han de valorar els seus actius i passius segons les regles establertes en aquest article.

2. Els actius s'han de valorar per l'import pel qual es podrien intercanviar entre parts interessades i degudament informades que efectuïn una transacció en condicions d'independència mútua.

3. Els passius s'han de valorar per l'import pel qual es podrien transferir o liquidar entre parts interessades i degudament informades que efectuïn una transacció en condicions d'independència mútua. No obstant això, les entitats no poden dur a terme cap tipus d'ajust per tenir en compte la solvència pròpia de l'entitat.

4. En els passius s'hi han d'incloure les provisions tècniques necessàries per reflectir totes les obligacions derivades de contractes d'assegurança i de reassegurança assumides davant els prenedors i les persones titulars de drets o obligacions derivades dels contractes. El valor de les provisions tècniques s'ha de correspondre amb el valor actual que l'entitat hauria de pagar si transferís les seves obligacions d'assegurança i reassegurança de manera immediata a una altra entitat asseguradora o reasseguradora. Sens perjudici del que s'estipuli per reglament, les provisions s'han de calcular d'acord amb les regles següents:

a) S'han de valorar de forma prudent, fiable i objectiva.

b) S'han d'utilitzar amb caràcter prioritari les dades facilitades pels mercats financers i les disponibles per a les entitats relatives als riscos de subscripció, dades amb les quals el càlcul de les provisions ha de ser coherent.

c) El seu valor ha de ser igual a la suma de la millor estimació i d'un marge de risc. La millor estimació s'ha de correspondre amb la mitjana dels fluxos de caixa futurs ponderada per la seva probabilitat, tenint en compte el valor temporal del diner (valor actual esperat dels fluxos de caixa futurs) mitjançant l'aplicació de l'estructura pertinent temporal de tipus d'interès sense risc.

d) El càlcul de la millor estimació s'ha de basar en informació actualitzada i fiable i en hipòtesis realistes, i s'ha d'efectuar d'acord amb mètodes actuàrials estadístics que siguin adequats, aplicables i pertinents.

e) La projecció de fluxos de caixa utilitzada en el càlcul de la millor estimació ha de tenir en compte totes les entrades i sortides de caixa necessàries per liquidar les obligacions d'assegurança i reassegurança durant tot el seu període de vigència.

f) La millor estimació s'ha de calcular en termes bruts, sense deduir els imports recuperables procedents dels contractes de reassegurança i de les entitats amb comesa especial.

g) El valor actual dels fluxos de caixa futurs s'ha de calcular mitjançant l'aplicació de l'estructura pertinent de tipus d'interès sense risc. Tanmateix, l'estructura temporal de tipus d'interès sense risc es pot substituir per un tipus d'interès de descompte a determinar reglamentàriament si els fluxos de cobrament procedents de l'actiu o conjunt d'actius assignats al compliment de les obligacions derivades d'una pòlissa o grup homogeni de pòlisses coincideixen suficientment en el temps i quantia amb el règim de fluxos de caixa futurs de pagament de prestacions i despeses de dita pòlissa o grup homogeni de pòlisses.

5. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot exigir en qualsevol moment a les entitats asseguradores i reasseguradores, així com a les delegacions, que acreditin que el nivell de

les provisions tècniques és l'adequat d'acord amb la seva activitat i les seves obligacions, i també que demostrin l'aplicabilitat, correcció i pertinència dels mètodes i models estadístics emprats per al càlcul d'aquestes provisions, així com la idoneïtat de les dades estadístiques utilitzades.

Article 41. Fons propis

1. Els fons propis de les entitats asseguradores i reasseguradores, així com de les delegacions, han de ser iguals a la suma dels fons propis bàsics i els fons propis complementaris, i s'han d'estipular per reglament els tipus d'actius i passius que s'inclouran en el càlcul de totes dues classes de fons propis. Pel que fa a la seva aplicació:

a) Els fons propis bàsics són computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori.

b) Els fons propis complementaris només són computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori i no són admissibles per cobrir el capital mínim obligatori.

2. Els fons propis de les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les delegacions, s'han de classificar en tres nivells, denominats nivell 1, nivell 2 i nivell 3, la composició dels quals s'ha d'establir per la via reglamentària.

Article 42. Solvència

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores han d'acreditar que disposen dels fons propis admissibles per cobrir el capital mínim obligatori i que estan en condicions de disposar dels fons propis admissibles per cobrir el capital de solvència obligatori.

2. La cobertura del capital de solvència obligatori exigeix que les entitats disposin dels fons propis bàsics o complementaris admissibles a aquest efecte, de conformitat amb les regles següents:

a) El capital de solvència obligatori es calcula partint del principi de continuïtat del negoci de l'entitat i ha

de ser igual al valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 99,5% i un horitzó temporal d'un any.

b) L'import admissible dels fons propis per a la cobertura del capital de solvència obligatori ha de ser igual a la suma dels imports admissibles dels nivell 1, 2 i 3.

c) El càlcul del capital de solvència obligatori s'ha d'efectuar d'acord amb la fórmula estàndard, aplicant-hi simplificacions i paràmetres específics, si escauen. Tant la fórmula estàndard com els paràmetres específics s'han de definir per reglament. Els paràmetres específics es poden utilitzar en mòduls de risc de subscripció de l'assegurança de vida, de l'assegurança diferent de l'assegurança de vida i de l'assegurança de malaltia, i s'han de determinar per mitjà de mètodes normalitzats a partir de dades internes de l'entitat o de dades que resultin pertinents per a les operacions de l'entitat. Les simplificacions s'han d'aplicar en els punts de càlcul en què es permeti l'opció, d'acord amb la naturalesa, el volum i la complexitat dels riscos que assumeixi l'entitat.

d) Es pot aplicar la fórmula estàndard de manera combinada amb els models interns parcials. Si es pretenen utilitzar models interns, els òrgans d'administració de l'entitat ho han d'autoritzar de manera expressa, i s'ha d'obtenir a continuació l'aprovació de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances amb caràcter previ a la seva aplicació. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de decidir si n'autoritza o no l'ús en un període raonable de temps. Si un cop vençut aquest termini no s'ha notificat una resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada. En cas que s'aprovi l'ús de models interns, els òrgans d'administració de l'entitat tindran la responsabilitat de vetllar pel bon funcionament del

model intern i l'eficàcia i el funcionament del disseny de manera que reflecteixi el perfil de risc de l'entitat.

e) El capital de solvència obligatori s'ha de recalculat obligatòriament una vegada l'any i se n'ha de comunicar el resultat a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

f) La mateixa entitat ha de remetre, en el termini d'un mes des que es detectin variacions, informació precisa sobre si els seus fons propis o el seu perfil de risc s'han apartat significativament de les hipòtesis en les quals es va basar l'última informació aportada. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot obligar l'entitat a elaborar i presentar nous càlculs, en relació amb la informació que s'ha de remetre, en cas que hi hagi indicis de modificació significativa de riscos.

g) El càlcul dels marges de solvència concordes amb les fórmules presentades no obsta perquè, en cas de necessitat, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pugui exigir de forma motivada un capital de solvència obligatori addicional.

3. La cobertura del capital mínim obligatori exigeix que les entitats disposin de fons propis bàsics admissibles per a cobrir el capital mínim obligatori, que s'ha de correspondre amb l'import de fons propis bàsics admissibles per sota del qual els prenedors, assegurats i persones que siguin titulars de drets derivats dels contractes d'assegurança estarien exposats a un nivell de risc inacceptable. Als efectes anteriors, l'import admissible de fons propis bàsics per a cobrir el capital mínim obligatori és igual a la suma de l'import del nivell 1 i de l'import admissible d'elements dels fons propis bàsics classificats en el nivell 2. Addicionalment:

a) El capital mínim obligatori es calcula com una funció lineal d'un conjunt, o subconjunt, de les variables netes de reassegurança següents: les provisions tècniques, les primes meritades, els

capitals en risc, els impostos diferits i les despeses d'administració de l'entitat.

b) La funció lineal s'ha de calibrar en funció del valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 85% i un horitzó temporal d'un any.

c) En qualsevol cas, el capital mínim obligatori no pot ser inferior a un 25% ni superior a un 45% del capital de solvència obligatori, inclòs, si escau, el capital de solvència obligatori addicional requerit.

d) En tots els casos, el capital mínim obligatori no pot ser inferior als imports següents, que tenen el caràcter de mínim absolut:

i) Per a les entitats asseguradores que operin en rams de no-vida, 1.000.000 d'euros.

ii) Per a les entitats asseguradores que operin en rams de vida, 1.500.000 euros.

iii) Per a les entitats reasseguradores, 3.200.000 euros.

iv) En cas que l'entitat operi tant en el ram de vida com en el de no-vida, s'aplica l'import corresponent al ram de vida.

e) El capital mínim obligatori l'ha de calcular trimestralment, d'acord amb la funció lineal prèviament definida, la mateixa entitat, la qual n'ha de comunicar el resultat a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

4. El règim de solvència establert en els apartats anteriors d'aquest precepte no és aplicable a les entitats que compleixin tots els requisits següents:

a) Tenir uns ingressos anuals per primes meritades no superiors a 5.000.000 d'euros.

b) Tenir un import brut de provisions tècniques, sense considerar els imports recuperables provinents dels contractes de reassegurança cedida, no superior a 25.000.000 d'euros.

c) Si l'entitat pertany a un grup, tenir el grup un import brut de provisions tècniques, sense considerar els imports recuperables provinents dels contractes de reassegurança cedida, no superior a 25.000.000 d'euros

d) No realitzar operacions d'assegurança o reassegurança en els rams de crèdit o caució, excepte que es tracti de riscos accessoris d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

e) No realitzar operacions de reassegurança que generin ingressos bruts anuals per primes meritades de reassegurança acceptada per un import superior a 500.000 euros o a un 10 per cent dels ingressos bruts anuals per primes meritades, ni tenir un import brut de provisions tècniques de reassegurança acceptada superior a 2.500.000 euros o al 10 per cent de les seves provisions tècniques brutes, sense considerar els imports recuperables provinents dels contractes de reassegurança cedida.

f) Complir tots els requisits anteriors durant els tres exercicis anteriors a l'exercici durant el qual es presenti la sol·licitud regulada en l'apartat següent i justificar que raonablement no se'n preveu l'incompliment durant els cinc exercicis successius.

5. Les entitats que compleixin tots els requisits establerts per l'apartat anterior han de sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances el reconeixement de l'esmentada situació especial d'acord amb el procediment que determini el Reglament. El reconeixement per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances del dret de l'entitat d'acollir-se al règim especial determina que no li siguin aplicables els apartats 1 a 3 d'aquest article i que no tingui el deure de realitzar una avaluació interna i de gestió de riscos d'acord amb el que disposa l'article 38 d'aquesta Llei, sinó d'acord amb el règim simplificat que estableixi el Reglament.

Article 43. Inversions

1. Les entitats han d'invertir els seus recursos d'acord amb el principi de prudència.

2. Les entitats només han d'invertir en actius i instruments els riscos dels quals puguin determinar, mesurar, vigilar, gestionar i controlar degudament, a més d'informar adequadament sobre aquests actius i instruments l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Article 44. Externalització i concentració de funcions

1. Les funcions regulades en aquest capítol són susceptibles de ser externalitzades, llevat dels casos en què l'externalització:

a) Perjudiqui la qualitat del sistema de govern de les entitats.

b) Augmenti de manera indeguda el risc operacional de les entitats.

c) Menyscabi la capacitat de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances per dur a terme la seva tasca de supervisió.

d) Afecti la qualitat del servei ofert de manera contínua als clients de l'entitat.

2. L'externalització de funcions no exclou la responsabilitat directa de l'entitat de l'incompliment o el compliment defectuós en què incorri la persona o entitat en què s'hagin externalitzat.

3. L'externalització de funcions requereix autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, una vegada hagi rebut la sol·licitud fonamentada de l'entitat, en la qual aquesta entitat ha d'incloure la informació següent:

a) Nom de la persona de l'entitat que assumeixi la responsabilitat de la funció o activitat externalitzada. Aquesta persona ha de tenir l'experiència i els coneixements suficients per fiscalitzar i verificar l'actuació correcta de la persona o entitat a la qual s'hagi externalitzat la funció.

b) Nom i dades d'identificació de la persona o entitat que assumeixi la funció externalitzada, a fi que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pugui avaluar i comprovar que l'externalització no incorre en cap dels supòsits expressats en els apartats anteriors. S'ha d'acreditar el compromís d'aquesta persona o entitat de col·laborar amb l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en l'exercici de les seves funcions de supervisió, i amb aquest efecte la persona o entitat esmentada li ha de proporcionar tota la informació i documentació necessària.

4. Les entitats poden presentar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances una sol·licitud fonamentada de concentració de funcions en què han d'especificar les funcions que en resulten afectades i la persona o entitat que se n'encarregarà. Aquesta persona o entitat ha de tenir capacitat i coneixements suficients per desenvolupar les dites funcions, sens perjudici de la qualitat i l'eficiència en el compliment de les funcions que es pretenguin concentrar.

5. L'externalització i la concentració de funcions són compatibles.

6. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de resoldre les sol·licituds en un termini raonable que s'ha de determinar per reglament. En cas que no recaigui una resolució expressa dins d'aquest termini, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades.

7. Les entitats han de sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances l'autorització prèvia dels canvis que es pretenguin efectuar en relació amb l'externalització o la concentració de funcions i també dels canvis de les persones i de les entitats responsables. En cas que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances consideri que la nova situació l'autorització de la qual se sol·licita, no permetrà

garantir els nivells de qualitat o eficiència necessaris, ho comunicarà a l'entitat, i aquesta, en el termini d'un mes a comptar des de la comunicació, proposarà una alternativa a l'externalització o concentració sol·licitada. En cas que l'entitat no presenti aquesta alternativa o no aconsegueixi garantir els nivells de qualitat i eficiència necessaris, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances denegarà l'autorització. A aquest efecte, s'instruirà un expedient que garanteixi el dret de defensa de l'entitat i dels tercers interessats. En tot cas, aquesta resolució podrà ser objecte de recurs d'acord amb el que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

Article 45. Prevenció del frau

1. Les entitats han d'adoptar mesures efectives per prevenir, impedir, identificar, detectar, comunicar i remeiar les conductes fraudulentament en l'àmbit de l'assegurança.

2. A aquests efectes, s'entén per frau qualsevol conducta dels prenedors, assegurats, beneficiaris o tercers perjudicats que tingui el propòsit o obtingui el resultat d'obligar les entitats a satisfer prestacions indegudes.

3. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances queda autoritzada per administrar fitxers individuals o sectorials amb la finalitat de prevenir el frau. En aquests fitxers s'hi han d'incloure les persones la conducta fraudulenta de les quals hagi sigut determinada d'acord amb un procediment judicial o administratiu i les persones que hagin reconegut la seva conducta. A aquest efecte, les entitats podran sol·licitar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances una certificació en la qual es manifesti, si escau, que un possible prenedor o assegurat no consta inclòs en els esmentats fitxers.

Capítol tercer. Conductes de mercat

Article 46. Deures d'informació als prenedors i als assegurats

1. Abans de subscriure un contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor en termes clars, precisos i comprensibles sobre els punts següents, els quals poden ser completats reglamentàriament:

a) En tots els casos, s'ha d'informar de la llei aplicable al contracte d'assegurança, de la subjecció de l'activitat de l'entitat asseguradora al control i a la supervisió de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i dels procediments de reclamació a disposició dels prenedors, els assegurats i les persones que siguin titulars de drets i obligacions derivades del contracte.

b) En cas que es tracti d'un contracte d'assegurança en què el prenedor assumeixi el risc de la inversió, s'ha d'informar sobre el fet que el valor del capital que es pagarà va vinculat a les fluctuacions dels mercats financers, aliens al control de l'assegurador i amb uns resultats històrics que no són indicadors de resultats futurs.

c) En cas que es tracti d'un contracte d'assegurança de vida en què el prenedor no assumeixi el risc de la inversió, s'ha d'informar sobre la rendibilitat esperada de l'operació, considerant tots els costos.

d) En cas que es tracti d'un contracte d'assegurança de decessos o de malaltia, s'ha d'informar el prenedor sobre els criteris que cal aplicar per renovar la pòlissa i actualitzar les primes en els períodes successius.

2. Durant la vigència del contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora, amb una antelació raonable que s'ha de determinar per reglament, ha d'informar l'assegurat, en termes clars, precisos i comprensibles, sobre els punts següents:

a) Les modificacions que es produeixin respecte de la informació proporcionada en la fase precontractual.

b) Les modificacions que l'entitat proposi aplicar al règim del contracte, les quals requereixen sol·licitar de forma clara i terminant el consentiment del prenedor i de l'assegurat i informar-lo sobre quines serien les conseqüències jurídiques si no donés el consentiment esmentat.

c) Amb periodicitat almenys anual, el valor de la seva aportació en beneficis o posició contractual davant l'entitat en cas que aquesta posició depengui de l'evolució, els índexs o els paràmetres econòmics i financers.

3. Tota la informació s'ha de proporcionar en paper i, si el prenedor o l'assegurat així ho sol·liciten, també en un suport electrònic durador. En qualsevol cas, s'han d'utilitzar els formats i els canals que siguin adequats a les necessitats dels prenedors, assegurats i persones que tinguin alguna discapacitat i que siguin titulars de drets o obligacions derivats del contracte, de manera que puguin accedir efectivament al seu contingut sense discriminacions i en igualtat de condicions.

4. Tota la documentació i la informació s'ha de proporcionar en llengua catalana, llevat que, a petició del futur prenedor durant la fase precontractual, l'entitat asseguradora manifesti la seva conformitat amb el desenvolupament de la relació en una altra llengua.

Article 47. Pòlisses i documentació contractual.
Fixació de tarifes de primes i bases tècniques

1. Les entitats no estan sotmeses al deure d'autorització prèvia de les pòlisses i de la documentació contractual que utilitzaran amb els seus clients, ni al deure de remissió sistemàtica de les pòlisses i la documentació esmentada. No obstant això, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot requerir a les entitats la remissió immediata d'un exemplar model de les condicions generals i particulars de les pòlisses, amb caràcter previ o posterior a l'inici de la fase de

comercialització, a fi de verificar que s'ajusten a la normativa aplicable.

2. Les entitats asseguradores fixen lliurement les seves tarifes en règim de lliure competència en el mercat, d'acord amb la Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i protecció del consumidor. Sens perjudici del que s'acaba d'exposar, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot requerir a les entitats asseguradores la comunicació sistemàtica de les bases tècniques utilitzades per al càlcul actuarial de les escales de primes i provisions tècniques.

3. Són conductes exemptes als efectes de l'article 4 de la Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i protecció del consumidor:

a) La subscripció d'acords entre dos o més entitats asseguradores relatius a la recopilació i distribució conjunta de la informació necessària per calcular el cost mitjà de la cobertura d'un risc determinat en el passat o, en l'àmbit de les assegurances que impliquen un element de capitalització, per elaborar taules de mortalitat i taules de freqüència de malalties, accidents i invalidesa.

b) L'elaboració conjunta i la difusió d'estudis sobre l'impacte probable de circumstàncies generals externes a les entitats implicades, ja siguin sobre la freqüència o l'abast dels sinistres futurs per a un risc o categoria de riscos determinats, ja siguin sobre la rendibilitat de diferents tipus d'inversió.

Article 48. Solució de conflictes

Les entitats asseguradores han d'establir mecanismes de solució dels conflictes que puguin sorgir amb els prenedors, assegurats i persones titulars de drets o obligacions derivats del contracte, que siguin alternatius als de caràcter general. En particular, han de garantir l'establiment de mecanismes voluntaris de mediació i arbitratge que siguin eficaços i econòmics.

Capítol quart. Règim especial de determinades operacions societàries

Article 49. Cessió de cartera

1. Les cessions de cartera entre entitats asseguradores queden subjectes a l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

2. L'entitat cedent i la cessionària han de presentar una sol·licitud conjunta d'autorització per davant el director general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, i la seva resolució pot ésser objecte de recurs en alçada davant el Consell d'Administració de conformitat al que disposa l'apartat 6 de l'article 7. La impugnació en via jurisdiccional s'efectuarà de conformitat al que disposa l'apartat 7 de l'article 7.

3. En el moment de sol·licitar l'autorització, s'ha d'acreditar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances que l'entitat cessionària disposa de fons propis suficients per cobrir el capital de solvència obligatori.

4. En cas que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances autoritzi una cessió parcial de cartera, la resolució de l'Autoritat ha d'expressar amb claredat els criteris objectius d'individualització de les pòlisses compreses dins l'àmbit de l'autorització.

5. En cas que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances autoritzi una cessió total de cartera, la resolució de l'Autoritat ha de disposar, a més, la revocació de l'autorització que es va atorgar a l'entitat asseguradora cedent per operar en els rams objecte de la cessió.

6. La cessió de cartera és oposable als prenedors i assegurats, així com a totes les persones titulars de drets o obligacions derivats dels contractes cedits, des de la seva inscripció en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores.

Article 50. Modificacions estructurals

1. Totes les modificacions estructurals de transformació, escissió i fusió en què participin les entitats asseguradores i reasseguradores queden subjectes a l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

2. L'entitat o les entitats asseguradores o reasseguradores participants en la modificació estructural han de presentar una sol·licitud conjunta d'autorització prèvia davant el director general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. La seva resolució pot ésser objecte de recurs d'alçada davant el Consell d'Administració de conformitat amb el que disposa l'apartat 6 de l'article 7. La impugnació en via jurisdiccional s'efectuarà d'acord amb el que disposa l'apartat 7 de l'article 7.

3. En tot allò que no reguli aquest article, s'ha d'aplicar la Llei 20/2007.

Article 51. Deure de respecte de les limitacions aplicables en matèria de participacions significatives

1. Les participacions directes o indirectes de les entitats bancàries en entitats asseguradores i reasseguradores no poden ser superiors al 25% del capital de l'entitat participada amb l'excepció de les entitats asseguradores exclusivament del ram de vida, tal i com es regula en aquesta Llei, en les quals poden assolir fins al 100% de la seva participació social.

2. La infracció de la prohibició a què fa referència l'apartat 1 determina la nul·litat de ple dret de l'adquisició, la modificació estructural o l'operació o transacció de què es tracti.

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Infraccions i sancions

Article 52. Autoritat competent i subjectes responsables

1. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, com a autoritat del sistema

d'assegurances d'Andorra, exerceix el poder disciplinari sobre el conjunt del sistema.

2. Queden subjectes al règim d'infraccions i sancions que estableix aquesta Llei les persones físiques o jurídiques sotmeses a aquesta Llei que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infraccions en els articles 54, 55 i 56.

3. Per determinar la responsabilitat de la comissió de les infraccions s'han de respectar els principis de legalitat, tipicitat, culpabilitat, proporcionalitat i presumpció d'innocència, i s'ha de garantir, en tot cas, el dret de defensa de les persones o entitats imputades de conformitat amb els articles 123 bis i següents del Codi de l'Administració.

Article 53. Classes d'infraccions

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus, en virtut de la seva importància segons el que disposa aquesta Llei.

Article 54. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats alienes a l'objecte social exclusiu o d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió o que incompleixen els requisits que aquestes normes estableixen, així com la realització d'activitats sense la preceptiva autorització o que excedeixen l'àmbit de l'autorització atorgada.

b) L'incompliment de l'obligació de disposar del capital mínim obligatori.

c) L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori, sempre que d'aquesta infracció es derivi una desviació superior al 20%.

d) L'incompliment dels acords i les resolucions que dicti l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances en matèria de solvència,

concentració de riscos, operacions intragrup o gestió de riscos i control intern.

e) L'incompliment del deure de portar la comptabilitat obligatòria o de portar el registre especial dels actius que representin les provisions tècniques calculades i invertides segons la normativa aplicable.

f) L'excusa, la negativa o la resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi hagi un requeriment previ exprés i per escrit en aquest sentit.

g) L'incompliment dels deures d'informació exigibles a les entitats asseguradores, ja sigui per haver-se negat a proporcionar la informació o per haver proporcionat una informació inexacta o no veraç.

h) La cessió de cartera, la realització de modificacions estructurals i l'extinció d'entitats asseguradores o reasseguradores sense l'autorització preceptiva o, en cas que hagi sigut atorgada, sense atènyer-s'hi.

i) La realització d'actes o operacions que incompleixin les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, sempre que aquests incompliments puguin considerar-se especialment rellevants en vista del nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer.

j) L'existència de deficiències en el sistema de govern, especialment pel que fa a les funcions de gestió de riscos, control intern, verificació del compliment i actuarial, així com en l'externalització de funcions o activitats, quan aquestes deficiències disminueixin la solvència o posin en perill la viabilitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora o la del grup.

k) L'incompliment de l'obligació de comunicar, dins el termini oportú, l'existència d'alguna de les causes de dissolució a què es refereix l'article 69 d'aquesta Llei.

l) L'incompliment dels deures i les prohibicions en matèria de participacions significatives i vincles estrets.

m) La discriminació de les persones amb discapacitat en la contractació d'assegurances, en els termes establerts en la disposició addicional quarta d'aquesta Llei.

Article 55. Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori, sempre que d'aquesta infracció es derivi una desviació igual o superior al 10% però sense arribar a excedir el 20%.

b) L'incompliment reiterat i sistemàtic dels deures d'informació als prenedors i als assegurats.

c) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, assegurats o al públic en general, així com la realització de qualsevol acte o operació amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i del deure d'informació de les entitats asseguradores o reasseguradores.

d) L'incompliment del deure de sol·licitar la dissolució de l'entitat en la via administrativa.

e) La realització d'actes o operacions que incompleixin les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu, de conformitat amb el que preveu l'article 54, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat.

Article 56. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori, sempre que d'aquesta infracció es derivi una desviació inferior al 10%.

b) L'incompliment dels acords o les resolucions de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, en cas que no constitueixi una infracció greu o molt greu.

c) L'incompliment dels deures o les obligacions que estableix aquesta Llei, en cas que no constitueixi infracció greu o molt greu.

d) En general, els incompliments de preceptes d'obligada observança per a les entitats asseguradores compresos en normes amb rang de llei de supervisió de les assegurances privades, sempre que no constitueixin una infracció greu o molt greu. A aquest efecte, s'entenen per normes de supervisió de les assegurances privades les compreses en aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les incloses en normes que continguin preceptes d'obligada observança referits a l'àmbit objectiu d'aquesta Llei.

Article 57. Sancions

1. Per la comissió d'infraccions molt greus es pot imposar, alternativament o conjuntament, alguna de les sancions següents:

a) Revocació de l'autorització. La revocació es pot referir a tots o només alguns dels rams en què l'entitat estigui autoritzada per operar.

b) Suspensió de l'autorització per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc. La suspensió es pot referir a tots o només alguns dels rams en què l'entitat estigui autoritzada per operar.

c) Multa per un import màxim de l'1% de la xifra neta de negocis registrada en l'exercici immediatament anterior a l'exercici en què s'hagi comès la infracció, sense que en cap cas pugui ser inferior a 240.001 euros.

d) Amonestació pública amb publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

2. Per la comissió d'infraccions greus es pot imposar, alternativament o conjuntament, alguna de les sancions següents:

a) Suspensió de l'autorització per un període de fins a cinc anys. La suspensió es pot referir a tots o només alguns dels rams en què l'entitat estigui autoritzada per operar.

b) Multa per un import entre 60.000 euros i 240.000 euros.

c) Amonestació pública amb publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

3. Per la comissió d'infraccions lleus es pot imposar, alternativament o conjuntament, alguna de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins a 60.000 euros.

b) Amonestació privada.

4. En la imposició de les sancions s'ha d'aplicar el principi de proporcionalitat, a fi de graduar-les degudament tenint en compte les circumstàncies agreujants i atenuants que s'escaiguin i, en tots els casos, les següents:

a) La naturalesa i el nombre o la freqüència dels fets constitutius de la infracció.

b) La intencionalitat i/o el grau de negligència de la infracció.

c) La manca de vigilància i les insuficiències dels mecanismes de previsió.

d) La gravetat del perill creat o dels danys i perjudicis causats.

e) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sector assegurador, el sistema financer o l'economia del Principat d'Andorra.

5. Si s'atribueix a una entitat la responsabilitat d'haver comès una infracció, també en són responsables a títol personal els membres de l'òrgan

d'administració i de l'alta direcció de l'entitat, en cas que les infraccions comeses siguin imputables al dol o la culpa greu dels membres de l'òrgan d'administració i de l'alta direcció de l'entitat esmentats. No obstant això, queden exonerats de responsabilitat en els casos següents:

a) En cas que hagin votat en contra de l'acte, acord o decisió que, si escau, determini la comissió de la infracció o s'hi hagin oposat efectivament de qualsevol manera.

b) En cas que l'acte, acord o decisió que, si escau, determini la comissió de la infracció sigui exclusivament imputable a una comissió o òrgan executiu del qual no formi part el membre de l'òrgan d'administració o de l'alta direcció de què es tracti, o quan sigui exclusivament imputable a una altra persona física amb funcions executives.

6. En el cas d'entitats extingides per fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió, la responsabilitat administrativa de les sancions de multa en l'àmbit de la supervisió de les assegurances privades és exigible a l'entitat cessionària o adquirent, tenint en compte, per al cas de l'escissió, el percentatge del patrimoni adquirit.

7. Independentment del tipus de sanció, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances no pot imposar més d'una sanció a un mateix subjecte per una mateixa infracció.

Article 58. Altres mesures

1. A més d'imposar les sancions que en cada cas corresponguin, la resolució del procediment sancionador pot adoptar les mesures següents:

a) Exigir a l'infractor la fi de la conducta.

b) Restituir les coses o tornar-les al seu estat natural anterior a l'inici de l'actuació infractora en el termini que es fixi.

c) Acordar el nomenament d'administradors especials tenint en compte el nombre i la classe de les persones afectades per les sancions de separació o suspensió, a fi d'assegurar la continuïtat en l'administració i la direcció de l'entitat. El nomenament esmentat s'ha de regir pel que disposen les normes generals d'aquesta Llei, i els administradors especials han d'exercir els càrrecs fins que l'òrgan competent de l'entitat, que haurà de ser convocat de manera immediata, proveeixi els nomenaments, fins que els designats prenguin possessió del càrrec o, si s'escau, fins que venci el termini de separació o suspensió.

2. S'ha d'exigir la indemnització per danys i perjudicis quan no sigui possible la restitució o la reposició i, en tot cas, si s'han produït danys i perjudicis als interessos públics.

Article 59. Concurrència de responsabilitats

1. La responsabilitat administrativa derivada de les infraccions tipificades en aquesta Llei no exclou les responsabilitats d'un altre ordre que siguin procedents.

2. Les sancions que s'imposin als diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent.

3. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament en els casos en què s'apreciï identitat de subjecte, fet i fonament.

4. Si es considera que els fets poden ser constitutius de delictes, s'han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal i se suspèn el procediment administratiu sancionador fins que recaigui pronunciament judicial ferm. Si escau reprendre el procediment administratiu sancionador, la resolució administrativa que es dicti ha de respectar l'apreciació dels fets que contingui el pronunciament judicial.

Article 60. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions prescriuen pel venciment del termini de tres anys. Si s'han produït actes destinats a amagar o dissimular aquestes infraccions als òrgans de supervisió i control, la prescripció té lloc al cap de deu anys.

2. El termini de prescripció es comença a comptar des de la data en què la infracció s'ha comès. Interromp la prescripció la iniciació, per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, de les actuacions corresponents destinades a la recerca o a l'exigència de les responsabilitats que siguin procedents, amb la notificació prèvia al subjecte imputat. Pel que fa a les infraccions comeses per mitjà d'una activitat continuada, el còmput de la prescripció s'ha d'iniciar a partir de la data en què cessi l'activitat o de l'últim acte constitutiu de la infracció.

Capítol segon. Procediment

Article 61. Procediment sancionador

1. El procediment sancionador s'inicia d'ofici o en virtut d'una denúncia.

2. L'expedient ha de ser incoat pel director que sigui competent per raó de la matèria, el qual ha de designar com a instructor un funcionari destinat a la Direcció General del mateix Institut.

3. A aquests efectes, el director ha de notificar la incoació als presumptes subjectes autors i/o responsables de la possible infracció, i ha de comunicar i detallar els articles que estableixen la sanció corresponent. Així mateix, ha d'ordenar la pràctica de les proves adequades per a l'aclariment dels fets.

4. El plec de càrrecs, juntament amb l'exposició dels fets imputats, la referència dels preceptes legals suposadament infringits i la proposta de sanció que se'n deriva, s'han de notificar a les persones imputades perquè, en el termini improrrogable de

deu dies hàbils a comptar de l'endemà de la notificació, puguin contestar al·legant el que considerin convenient. Si de les al·legacions es requereixen proves complementàries, s'informa del seu resultat una vegada practicades, i es poden formular al·legacions complementàries en el termini dels deu dies hàbils següents.

5. La resolució de l'expedient per infraccions molt greus i greus s'ha de dictar i notificar un cop hagi conclòs la seva instrucció en el termini de dos mesos. Aquest termini pot ser objecte de pròrroga per un temps que no excedeixi la seva meitat, sempre que hi hagi una causa justificada, la qual s'ha d'apreciar per mitjà d'una resolució motivada.

6. La resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i lleus correspon al director general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Les resolucions expresses o tàcites del director general són impugnables en alçada en els termes que estableixen el Codi de l'Administració i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

7. La resolució dels procediments sancionadors per infraccions molt greus correspon al Consell d'Administració de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Les resolucions expresses o tàcites del Consell d'Administració són impugnables en via jurisdiccional en els termes que estableix el Codi de l'Administració i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

8. L'execució de les sancions correspon a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, la qual pot demanar a aquest efecte la col·laboració de la resta d'autoritats administratives.

9. Si el procediment sancionador s'inicia en relació amb una presumpta infracció tipificada com a lleu, s'ha d'aplicar el procediment abreujat a què es refereix l'article 123 sexies del Codi de l'Administració.

10. En tot allò que no disposen aquesta Llei o les disposicions reglamentàries que la despleguin, s'ha d'aplicar el que disposen els articles 123 bis i següents del Codi de l'Administració.

Article 62. Mesures cautelars

1. Una vegada incoat el procediment, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot, en l'exercici del poder disciplinari, adoptar les mesures cautelars que consideri oportunes amb la finalitat de protegir el sistema nacional de l'assegurança andorrà que estableix aquesta Llei, els interessos dels operadors que intervenen en el mercat i també l'eficàcia de la resolució que finalment s'acordi.

2. Les mesures cautelars a què fa referència l'apartat 1 poden consistir a:

- a) Restringir el camp d'actuació de les entitats.
- b) Prohibir temporalment la realització de determinats tipus d'operacions.
- c) Acordar la suspensió provisional de les persones que, en l'exercici de càrrecs d'administració i/o direcció general, apareguin a les entitats del sistema d'assegurances com a presumptes responsables de dret o de fet d'infraccions molt greus o greus.
- d) Nomenar administradors especials i determinar l'abast de les seves competències.

3. El temps que duri la suspensió provisional es computa a l'efecte de complir les eventuais sancions de suspensió que finalment siguin adoptades.

4. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'informar immediatament el Govern sobre les mesures cautelars que hagi decidit adoptar.

5. Contra els acords de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances que adoptin les mesures cautelars que estableix aquest article es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa de

la Batllia en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució. El recurs és devolutiu i no suspèn l'execució de la resolució acordada de conformitat amb el que estableix el Codi de l'Administració, sens perjudici de les facultats discrecionals de la Secció Administrativa de la Batllia derivades de la legislació vigent d'acord amb el Codi de l'Administració i altres disposicions concordants.

Article 63. Coordinació amb altres procediments sancionadors

Al marge de les sancions que en l'exercici de les seves facultats puguin imposar altres supervisors, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances és l'única entitat amb capacitat per revocar o suspendre l'autorització de les entitats asseguradores o reasseguradores autoritzades per operar al Principat d'Andorra.

Títol VI. Cessament en l'activitat

Capítol primer. Revocació de l'autorització

Article 64. Revocació parcial

1. Escau la revocació parcial de l'autorització en els supòsits següents:

a) Quan l'entitat renunciï expressament a l'exercici de l'activitat en un ram determinat.

b) Quan l'entitat no iniciï l'activitat en un ram en què se li ha atorgat autorització per operar, un cop vençut el termini d'un any des de l'atorgament d'aquesta autorització, o quan cessi en l'activitat durant un període continuat superior a sis mesos.

c) Quan l'entitat cedeixi la cartera relativa a un ram determinat en què se li va atorgar l'autorització per operar.

d) Quan s'imposi a l'entitat la sanció de revocació parcial de l'autorització.

2. La resolució de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances mitjançant la qual s'acordi la revocació parcial de l'autorització ha

d'estar degudament motivada, ha de determinar els rams objecte de revocació i també ha de detallar la data a partir de la qual la dita revocació tingui eficàcia.

Article 65. Revocació total

Escau la revocació total de l'autorització en els supòsits següents:

a) Els indicats per a la revocació parcial, sempre que afectin tots els rams per als quals es va atorgar l'autorització a l'entitat.

b) Quan l'entitat deixi de complir algun dels requisits que estableix aquesta Llei per a l'atorgament de l'autorització.

c) Quan es determini que l'entitat va obtenir l'autorització mitjançant l'aportació de documents falsos o la realització de declaracions o manifestacions inexactes o mancades de veracitat.

d) Quan l'entitat no compleixi les exigències relatives al capital mínim obligatori i no hagi presentat un pla de finançament o de recuperació dins el termini concedit, o quan el pla presentat sigui manifestament inadequat o insuficient.

e) Quan la mateixa entitat acordi la seva dissolució d'acord amb la legislació mercantil general.

f) Quan s'imposi a l'entitat la sanció de revocació total de l'autorització.

g) Quan s'acrediti que els titulars d'una participació significativa en l'entitat asseguradora o reasseguradora exerceixen una influència en perjudici de l'entitat, amb la qual cosa danyin greument la seva situació financera o la seva reputació en el mercat.

Article 66. Revocació de l'autorització atorgada a entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Són aplicables a les delegacions les mateixes causes de revocació parcial i total de l'autorització

descrites en aquest capítol, amb les modificacions següents:

a) La causa de revocació total relativa a l'acord de dissolució s'ha d'entendre referida a l'acord o la decisió de tancament de la delegació.

b) És causa de revocació total l'acord que l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances dicti, amb la motivació corresponent, mitjançant el qual revoqui l'autorització per circumstàncies extraordinàries de protecció de l'economia del Principat d'Andorra o circumstàncies extraordinàries d'interès nacional.

Article 67. Procediment i efectes de la revocació

1. Correspon a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances la competència per acordar la revocació total o parcial de l'autorització.

2. La resolució que incoa el procediment de revocació ha d'expressar les causes en què es fonamenta i, mentre es tramita l'expedient, pot establir, com a mesura cautelar i amb la motivació corresponent, la prohibició provisional de subscriure nous contractes d'assegurança o de reassegurança per l'entitat. No obstant això, si la incoació del procediment de revocació es fonamenta en l'absència d'inici de l'activitat, en el cessament de l'activitat durant un període continuat, en la circumstància de deixar de complir algun dels requisits establerts per a l'atorgament de l'autorització o en l'incompliment de les exigències de capital mínim obligatori, la resolució podrà atorgar a l'entitat un termini de fins a sis mesos per esmenar la deficiència. Durant aquest termini l'entitat pot continuar subscriuint contractes d'assegurança o reassegurança.

3. Durant la tramitació de l'expedient de revocació s'ha de garantir el principi de contradicció i el dret de defensa de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

4. La revocació de l'autorització determina la prohibició definitiva de subscriure nous contractes d'assegurança o de reassegurança per l'entitat, i també la liquidació de les operacions dels rams afectats per la revocació. En cas de revocació total, escau la dissolució de l'entitat.

5. L'acord de revocació, sigui de la classe que sigui, és susceptible de recurs d'alçada. Contra la resolució d'aquest acord es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa de la Batllia en un termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació.

Capítol segon. Dissolució i liquidació administrativa

Article 68. Causes de dissolució

Són causes de dissolució obligatòria de les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades al Principat d'Andorra les següents:

a) Les causes que determini la legislació mercantil general.

b) La revocació de l'autorització administrativa que afecti tots els rams en què opera l'entitat. Aquesta causa no és aplicable si l'entitat renuncia voluntàriament a l'autorització administrativa a causa de la modificació del seu objecte social a fi de cessar en l'activitat d'assegurança o reassegurança i iniciar-ne altres de diferents.

c) La cessió de la cartera relativa a tots els rams per als quals es va atorgar l'autorització a l'entitat. Aquesta causa no és aplicable si l'entitat cedent manifesta, en l'escriptura pública de cessió, que la cessió de cartera és deguda a la modificació del seu objecte social a fi de cessar en l'activitat d'assegurança o reassegurança i iniciar-ne altres de diferents.

Article 69. Procediment de dissolució. Reactivació

1. L'òrgan d'administració ha de convocar la junta general d'accionistes dins el termini de dos mesos a comptar del moment en què es produeix la causa de dissolució obligatòria.

2. Si no es convoca la junta general d'accionistes dins el termini descrit en l'apartat 1, o si s'ha convocat però no s'ha celebrat o bé no s'hi ha adoptat l'acord de dissolució, l'òrgan d'administració ha de sol·licitar davant l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances la dissolució per via administrativa dins el termini de deu dies a comptar de la data en què va vèncer el termini de dos mesos consagrat. Una vegada presentada la sol·licitud, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'instruir l'expedient corresponent per comprovar l'existència de la causa de dissolució obligatòria i ha de dictar la resolució oportuna.

3. L'acord de dissolució, sia adoptat per la junta general d'accionistes, sia adoptat per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, ha de determinar l'obertura de la liquidació de la mateixa entitat i també la dissolució i l'obertura de la liquidació de totes les seves filials. La dissolució, sia acordada per la junta general d'accionistes, sia acordada per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, ha de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat de Andorra.

4. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha d'acordar la reactivació de l'entitat dissolta i la rehabilitació de l'autorització corresponent a petició dels liquidadors, quan aquests liquidadors acreditin:

a) L'acord de la junta general de socis o accionistes en què es decideix la reactivació de l'entitat dissolta.

b) El compliment per l'entitat de tots els requisits exigibles per a l'atorgament de l'autorització i per al desenvolupament normal de les seves activitats.

c) La viabilitat patrimonial i financera del compliment de tots els contractes d'assegurança i reassegurança vigents, així com de tots els compromisos assumits en els casos en què s'ha declarat el venciment anticipat d'alguns dels contractes.

d) La viabilitat patrimonial i financera del compliment de les altres obligacions de l'entitat.

5. Un cop l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha comprovat el compliment dels requisits establerts en l'apartat precedent, ha d'acordar la reactivació de l'entitat dissolta i la rehabilitació de l'autorització corresponent, i ha de convocar la junta general d'accionistes a fi que es designin els membres de l'òrgan d'administració. Un cop la majoria d'aquests membres han acceptat els càrrecs, queda constituït l'òrgan d'administració i els liquidadors han de cessar en les seves funcions.

6. L'acord de reactivació rep la mateixa publicitat que l'acord de dissolució.

Article 70. Règim de la liquidació

1. El règim de liquidació que estableix aquesta Llei s'ha d'aplicar a totes les entitats i amb independència de si ha adoptat l'acord de dissolució la junta general d'accionistes o l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. En cas d'obrir-se un procediment d'insolvència, seran sempre aplicables preferentment les disposicions en matèria concursal. Quan hagi de liquidar-se una entitat en situació d'insolvència, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances serà nomenada liquidador.

2. L'obertura de la liquidació té els efectes següents:

a) Si la dissolució de l'entitat ha estat acordada per la junta general d'accionistes, la designació dels liquidadors, així com el règim d'adopció d'acords dels mateixos liquidadors, s'ha de regir per la Llei 20/2007, de societats anònimes i de responsabilitat limitada. Sens perjudici d'això, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de designar un interventor, el qual ha de validar els acords i les decisions dels liquidadors sota sanció de nul·litat de ple dret. Així mateix, per mitjà d'una resolució motivada, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances pot fer cessar els liquidadors

designats per la junta general d'accionistes i nomenar, al seu lloc, un nombre senar de liquidadors.

b) Si la dissolució de l'entitat ha estat acordada per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, en la resolució que decreti la dissolució s'ha de designar un nombre senar de liquidadors. En cas de desacord, es decideix per majoria.

c) Contra la resolució que decreti la dissolució de l'entitat, es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa de la Batllia en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució. El recurs és devolutiu i no suspèn l'execució de la resolució acordada de conformitat amb el que estableix el Codi de l'Administració, sens perjudici de les facultats discrecionals de la Secció Administrativa de la Batllia derivades de la legislació vigent d'acord amb el Codi de l'Administració i altres disposicions concordants.

d) Els liquidadors han de reunir els mateixos requisits que es necessiten per exercir d'administrador d'una entitat asseguradora o reasseguradora, i també s'han de regir pel règim de responsabilitat propi dels administradors d'una entitat asseguradora o reasseguradora.

e) L'entitat conserva la personalitat jurídica durant la fase de liquidació.

f) L'entitat no pot dur a terme noves operacions d'assegurança o reassegurança, ni operacions preparatòries d'aquestes noves operacions, ni activitats de prevenció de danys vinculades a l'activitat asseguradora.

g) Els contractes d'assegurança i reassegurança vigents en el moment de l'obertura de la liquidació conserven l'eficàcia fins a la conclusió del període en curs, i vencen en aquest moment sense possibilitat

de pròrroga, sens perjudici de la facultat de declaració del seu venciment anticipat.

Article 71. Procediment de liquidació

1. La liquidació de l'entitat s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) Els liquidadors i els administradors que han cessat han de subscriure conjuntament els documents següents, referits al moment en què s'acordi la dissolució de l'entitat: 1) l'inventari de béns i drets de l'entitat; 2) la llista de socis o accionistes; i 3) el balanç inicial de liquidació. Aquests documents s'han d'enviar a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances dins el termini d'un mes a comptar de la data en què el liquidador o la majoria de liquidadors hagin acceptat els càrrecs.

b) Els liquidadors han d'adoptar les mesures necessàries per tal que la liquidació de l'entitat es dugui a terme, de conformitat amb el dret, al més aviat possible.

c) Els liquidadors han d'actualitzar o, si l'entitat no el porta, han de confeccionar el registre especial d'actius als efectes de la liquidació, en què han d'especificar els actius assignats a la cobertura de les provisions tècniques.

d) Els liquidadors tenen la facultat de cedir la cartera de contractes d'assegurança de manera total o parcial, amb l'autorització prèvia de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, així com de pactar amb els prenedors el rescat o la resolució dels contractes d'assegurança. La cessió de cartera pot ser acordada d'ofici per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

e) Els liquidadors han de procedir a l'alienació dels actius de la societat. Per a l'alienació dels immobles no cal subhasta pública si han estat valorats dins el darrer any per un taxador independent amb facultats suficients per fer-ho.

f) Els liquidadors tenen la facultat de declarar el venciment anticipat dels contractes d'assegurança que es trobin vigents, i l'entitat n'ha d'assumir les obligacions corresponents. Aquest venciment pot ser acordat d'ofici per l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

g) Un cop abonats tots els crèdits, els liquidadors han de sotmetre a l'aprovació de la junta general de socis o accionistes el balanç final de liquidació i la proposta de repartiment de l'haver resultant entre els socis en funció de la seva participació en el capital social.

2. Un cop s'han conclòs les operacions de liquidació i s'han repartit l'haver líquid, si escau, romanent, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de dictar una resolució per la qual disposi l'extinció de la personalitat jurídica de l'entitat. La resolució d'extinció s'ha d'inscriure en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores, així com en els altres registres públics que escaiguin, i s'ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

3. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances ha de mantenir íntegrament les seves facultats de control i supervisió de l'entitat en liquidació fins al moment en què s'inscriu la resolució d'extinció de la personalitat jurídica de l'entitat en el Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores.

Article 72. Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança

1. En el cas d'obertura de la liquidació d'una entitat, els crèdits per contracte d'assegurança gaudeixen d'un privilegi especial de primer rang sobre els actius assignats a les provisions tècniques en el registre especial d'actius a l'efecte de liquidació i, si escau, sobre els actius que hagin estat objecte de la mesura especial de prohibició de disposar, encara que no hagi arribat a tenir constància registral.

2. El pagament dels crèdits per contracte d'assegurança s'ha de fer amb càrrec als béns i drets afectes al privilegi especial, i s'ha de satisfer a prorrata amb preferència sobre qualsevol altre crèdit.

3. Els apartats 1 i 2 són aplicables en tots els casos en què concorrin els crèdits per contracte d'assegurança i altres crèdits contra l'entitat, sigui dins o fora d'un procediment concursal.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Rams de l'assegurança

Als efectes d'aquesta Llei, es distingeixen els rams de l'assegurança següents:

1. Rams d'assegurances diferents de vida:

a) Accidents.

b) Malaltia.

c) Vehícles terrestres.

d) Vehícles ferroviaris.

e) Aeronaus.

f) Vehícles marins, lacustres i fluvials.

g) Transport de mercaderies.

h) Incendi i forces naturals.

i) Altres danys a béns.

j) Responsabilitat civil en vehícles de motor.

k) Responsabilitat civil en aeronaus.

l) Responsabilitat civil en vehícles marins, lacustres i fluvials.

m) Responsabilitat civil general.

n) Crèdit.

o) Caució.

p) Altres pèrdues financeres.

q) Defensa jurídica.

r) Assistència.

s) Decessos.

2. Riscos accessoris: l'entitat que obtingui autorització per a un risc principal pertanyent a un ram d'assegurança diferent del de vida o un grup de rams també pot cobrir els riscos compresos en un altre ram sense necessitat d'obtenir autorització per a aquests riscos, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que estiguin vinculats al risc principal.

b) Que es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal.

c) Que estiguin coberts pel contracte que cobreix el risc principal.

d) Que per a l'autorització en el ram al qual pertanyi el risc accessori no es requereixin garanties financeres prèvies més grans que per al principal, llevat que, amb relació a aquest últim requisit, el risc accessori sigui el de responsabilitat civil la cobertura del qual no superi els límits que es determinin per reglament.

3. Ram de vida: l'assegurança directa sobre la vida s'inclou en un sol ram, el ram de vida, que comprèn:

a) L'assegurança sobre la vida, tant per al cas de mort com de supervivència, o tots dos conjuntament, inclòs en el de supervivència l'assegurança de renda; l'assegurança sobre la vida amb contraassegurança; l'assegurança de nupcialitat, i l'assegurança de natalitat. Així mateix, comprèn qualsevol d'aquestes assegurances quan estiguin vinculades amb fons d'inversió o altres actius anàlegs.

b) L'assegurança de dependència.

c) Les operacions de capitalització basades en tècnica actuarial que consisteixin a obtenir compromisos determinats quant a la seva durada i al seu import a canvi de desemborsaments únics o periòdics fixats prèviament.

d) Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació, per les quals s'entenen les que suposen per a l'entitat asseguradora administrar les inversions i, particularment, els actius representatius de les reserves de les entitats que atorguen prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats o arribar a l'edat legal de jubilació. També estan compreses aquestes operacions quan porten una garantia d'assegurança, sigui sobre la conservació del capital, sigui sobre la percepció d'un interès mínim.

e) Les operacions tontines, per les quals s'entenen les que comportin la constitució d'associacions que reuneixin partícips per capitalitzar en comú les seves aportacions i per repartir l'actiu així constituït entre els supervivents o entre els seus hereus.

4. Riscos complementaris al ram de vida: les entitats autoritzades per operar en el ram de vida poden cobrir com a riscos complementaris els compresos en el ram d'accidents i en el ram de malaltia, sense necessitat d'obtenir autorització per a aquests rams, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que estiguin vinculats al risc principal.

b) Que es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal.

c) Que estiguin garantits en un mateix contracte.

d) Quan el ram complementari sigui el de malaltia, que no compregui prestacions d'assistència sanitària o prestacions d'assistència per dependència.

S'entén que també es compleixen aquests requisits quan en el mateix contracte s'assegura el risc de vida de l'assegurat i els riscos dels rams d'assegurances d'accidents, malaltia i decessos dels seus familiars fins el tercer grau de consanguinitat.

Disposició addicional segona. Reassegurança

L'activitat de reassurança de riscos derivats de contractes d'assegurança inclosos dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei queda igualment sotmesa a aquesta Llei. Sens perjudici d'això, s'han de determinar per reglament les especialitats que la regulació i la supervisió d'aquest sector requereixen.

Disposició addicional tercera. Règim dels mediadors d'assegurances

1. L'exercici de l'activitat de mediació d'assegurances queda sotmès al deure d'inscripció en el Registre de Mediadors que porti l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

2. La inscripció en el Registre de Mediadors ha de ser un requisit previ a l'exercici de l'activitat de mediació.

3. En la sol·licitud d'inscripció en el Registre de Mediadors el sol·licitant ha de proporcionar la informació següent:

a) Identitat i dades d'identificació del mediador persona física o jurídica.

b) Modalitat de mediació que es proposi exercir.

c) Identitat de l'entitat asseguradora o les entitats asseguradores amb les quals tingui vincles contractuals escrits o verbals relatius a la distribució d'assegurances.

Disposició addicional quarta. No discriminació per motiu de discapacitat

No es pot discriminar a les persones amb discapacitat en la contractació d'assegurances. Es prohibeix la denegació d'accés a la contractació, l'establiment de procediments de contractació diferents als habitualment utilitzats per l'assegurador o la imposició de condicions més oneroses, per motiu de discapacitat, tret que aquestes siguin fonamentades, siguin proporcionals i raonables i que siguin degudament documentades segons criteris objectius de salut pública.

Disposició addicional cinquena. Obligtorietat de la contractació d'assegurances

1. Totes les assegurances de rams diferents de vida en les quals el Principat d'Andorra sigui l'Estat de localització del risc o l'Estat del compromís, hauran de contractar-se necessàriament amb entitats asseguradores autoritzades a exercir llur activitat en el Principat d'Andorra. També hauran de contractar-se necessàriament amb aquestes les assegurances que tinguin per objecte les responsabilitats exigibles en el Principat d'Andorra als nacionals andorrans i als residents.

2. A més de les assegurances de vida, s'exceptuen del que estableix l'apartat anterior, i podran contractar-se amb altres entitats, les assegurances que tinguin per objecte mercaderies en règim de transport internacional i també aquelles en les quals el risc a cobrir sigui superior a la capacitat del mercat andorrà i no sigui possible contractar l'assegurança a Andorra fins i tot en règim de coassegurança. En aquest darrer supòsit, l'interessat haurà de comunicar-ho i acreditar-ho prop de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Funcions del Ministeri de Finances

1. Fins a l'entrada en vigor de la Llei, el Ministeri de Finances continuarà exercint les funcions de supervisió i control d'acord amb la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989, modificada per la Llei 12/2015, del 16 de juliol, de modificació de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989.

2. Si escau, durant el temps que transcorri entre l'entrada en vigor de la Llei i la creació i posada en marxa de l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances, el Ministeri de Finances exercirà les

potestats, atribucions i competències atribuïdes a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Les atribucions i competències recollides en el cos d'aquesta Llei s'exerciran d'acord amb el següent:

a) El ministre de Finances exercirà les competències que aquesta Llei atorga al director o la directora general de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Contra les resolucions dictades pel ministre de Finances es pot interposar recurs d'alçada davant el Govern en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data de notificació de la resolució.

b) El Govern exercirà les competències que la Llei atribueix al Consell d'Administració de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Contra les resolucions dictades pel Govern es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa de la Batllia en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data de notificació de la resolució.

Disposició transitòria segona. Règim de les entitats asseguradores i reasseguradores que disposin d'autorització per operar obtinguda abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

1. Les autoritzacions administratives atorgades a les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades al Principat d'Andorra a l'empara de la legislació anterior continuen essent vàlides.

2. Les autoritzacions administratives atorgades a les d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra a l'empara de la legislació anterior continuen essent vàlides. També ho seran els nomenaments de delegats i l'establiment de delegacions fets a l'empara de la legislació anterior. Les entitats de què depenen les delegacions autoritzades a l'empara de la normativa anterior poden acollir-se al règim de declaració

d'equivalència que estableixen els apartats del 5 al 8 de l'article 29.

3. Les entitats i delegacions referides en els apartats precedents, hauran d'adaptar-se a la Llei en els termes següents:

a) Des del dia 1 de gener de 2018 la Llei serà íntegrament aplicable a les entitats i delegacions referides en els apartats precedents, sense perjudici del que es disposa a continuació respecte del Títol IV.

b) L'adaptació al Títol IV de la Llei de les entitats i delegacions referides en els apartats precedents es realitzarà de manera gradual i proporcionada durant un termini de cinc anys, a comptar des del dia 1 de gener de 2018. Durant aquest termini, dins del marc establert per la Llei i el Reglament, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances o, si s'escau, el Ministeri de Finances, d'acord amb l'apartat 2 de la disposició transitòria primera, dictaran les circulars, instruccions i comunicats tècnics necessaris establint els termes de específics de l'adaptació. En particular, durant el termini d'adaptació, sense perjudici de la resta de potestats atorgades per la Llei, l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances o, si s'escau, el Ministeri de Finances d'acord amb l'apartat 2 de la disposició transitòria primera, establiran el règim de presentació de la informació quantitativa i qualitativa anual i trimestral a remetre per les referides entitats i delegacions. L'incompliment dels deures de presentació d'aquesta informació constituirà un supòsit d'infracció molt greu als efectes del que disposa el Títol V de la Llei.

Disposició transitòria tercera. Expedients en tramitació

1. Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar fins a la seva resolució de conformitat amb la legislació anterior.

2. Els procediments consignats en l'apartat precedent han de continuar essent tramitats fins que siguin resolts per l'Administració o l'organisme regulador que sigui competent segons la legislació anterior, al qual també correspon la resolució dels recursos que, si escau, puguin interposar-se.

Disposició derogatòria

Disposició derogatòria única

1. Queden derogades totes les disposicions legals o reglamentàries que s'oposin al que estipula aquesta Llei.

2. En especial, queden derogades les disposicions següents:

a) La Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989, llevat dels articles 3 i 6.

b) La Llei 12/2015, del 16 de juliol, de modificació de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989.

Disposicions finals

Disposició final primera. Normativa comptable

1. El Govern, a proposta del Ministeri de Finances, ha d'establir la normativa comptable específica per a les entitats subjectes a aquesta Llei i, en particular, els mètodes i procediments per al càlcul de les provisions tècniques a efectes comptables. Així mateix, ha d'establir les normes subsidiàries inherents a la seva aplicació i al seu desenvolupament.

2. El Govern pot delegar aquesta facultat a l'INAF.

3. En cas que amb anterioritat al dia 1 de gener de 2018 no s'hagi publicat en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra la dita normativa comptable, els efectes de la lletra b) de l'apartat 3 de la disposició transitòria segona seran d'aplicació a comptar des

del 1 de gener següent al dia en el qual tingui lloc la publicació.

Disposició final segona. Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores

1. En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar un Projecte de Llei, que s'ha de remetre al Consell General, que estableixi el sistema de finançament del Fons de Garantia per a la Liquidació de les Entitats Asseguradores, el qual està sota la responsabilitat de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

2. Mitjançant el Fons de Garantia per a la Liquidació de les Entitats Asseguradores, en el cas d'insolvència de les entitats asseguradores en liquidació, es finançarà l'adquisició anticipada, total o parcial dels crèdits contra les entitats derivats de sinistres, de la prima no consumida com a conseqüència del venciment anticipat dels contractes i del rescat de la provisió matemàtica de les assegurances de vida. Així mateix, es poden finançar altres mesures d'anàloga significació amb la finalitat de protegir els prenedors, assegurats i titulars de drets derivats dels contractes d'assegurança subscrits per les entitats insolvents.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 10/2013, de l'INAF i transformació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances

El Govern ha d'impulsar la modificació de la Llei 10/2013, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, per tal que, abans de l'entrada en vigor de la Llei, l'Institut Nacional Andorrà de Finances es transformi en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances i assumeixi les funcions de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Disposició final quarta. Desenvolupament reglamentari

El Govern pot dictar les disposicions reglamentàries que estimi necessàries per al desenvolupament del que disposa aquesta Llei. En particular, el Govern dictarà el Reglament de desenvolupament general de la Llei.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2018.

Casa de la Vall, 22 de juny del 2017

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Emmanuel Macron	Joan Enric Vives Sicília
President de la República Francesa	Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra	Copríncep d'Andorra

Data de publicació BOPA: 19.07.2017

(núm. 48)

www.bopa.ad